

Вноситься
Кабінетом Міністрів України

Д. ШМИГАЛЬ

“ ”

2021 р.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо забезпечення збалансованості бюджетних надходжень

Верховна Рада України п о с т а н о в л я є:

І. Внести до Податкового кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 13—17, ст. 112) такі зміни:

1. У статті 12:

1) пункт 12.4 доповнити підпунктом 12.4.5 такого змісту:

“12.4.5. прийняття рішення про встановлення факту користування юридичною або фізичною особою земельною ділянкою державної та комунальної власності без оформлення правовстановлюючих документів.

Рішення про встановлення факту користування юридичною або фізичною особою земельною ділянкою державної та комунальної власності без оформлення правовстановлюючих документів, до 1 числа місяця, що настає за місяцем, в якому прийнято таке рішення, надаються органами місцевого самоврядування відповідному контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки.”;

2) пункт 12.5 доповнити абзацом такого змісту:

“На рішення про встановлення місцевих податків та зборів, прийняті на підставі і на виконання вимог цього Кодексу, не поширюється дія законодавства щодо здійснення державної регуляторної політики та регуляторної діяльності.”.

2. У пункті 14.1 статті 14:

1) підпункт 14.1.51 викласти в такій редакції:

“14.1.51. добування корисних копалин — сукупність технологічних операцій з вилучення, зокрема з покладів дна водойм, та переміщення, у тому числі тимчасове зберігання, на поверхню частини надр (гірничих

порід, рудної сировини тощо), що вміщує корисні копалини та спеціальних видів робіт з добування корисних копалин, до яких відноситься підземна газифікація та виплавляння, хімічне та бактеріальне вилуговування, дражна та гідравлічна розробка розсипних родовищ, гідравлічний транспорт гірничих порід покладів дна водойм;”;

2) після підпункту 14.1.32 доповнити підпунктом 14.1.33¹ такого змісту:

“14.1.33¹ власна сільськогосподарська продукція — сільськогосподарська продукція (сільськогосподарські товари), що підпадає під визначення груп 1-24 УКТ ЗЕД, якщо така продукція вирощується, відгодовується, виловлюється, збирається, виготовляється, виробляється, переробляється безпосередньо виробником цієї продукції — власником, орендарем або користувачем на інших умовах (в тому числі на умовах емфітевзису) земельних ділянок, віднесених до сільськогосподарських угідь, або на давальницьких умовах”;

3) підпункт 14.1.72. викласти в такій редакції:

. земельний податок для цілей розділу XII цього Кодексу — обов'язковий платіж за володіння та/або користування земельною ділянкою або земельною часткою (паєм), крім користування на праві оренди”;

4) підпункт 14.1.73. викласти в такій редакції:

“14.1.73. землекористувачі — юридичні та фізичні особи (резиденти і нерезиденти), які користуються земельними ділянками державної та комунальної власності:

на праві постійного користування, без встановлення строку;

на умовах оренди;

без оформлення правовстановлюючих документів, в тому числі самовільно зайнятими земельними ділянками;”;

5) після підпункту 14.1.88 доповнити підпунктом 14.1.88¹ такого змісту:

“14.1.88¹. кондиції на мінеральну сировину об'єкту (ділянки) надр для цілей розділу IX цього Кодексу — сукупність техніко-технологічних та фінансово-економічних вимог до провадження господарської діяльності гірничого підприємства з видобування корисних копалин, які забезпечують раціональне використання об'єкту (ділянки) надр, у тому числі економічно ефективно видобування корисних копалин за видами товарної продукції гірничого підприємства, що розроблена та затверджена у порядку визначеному законодавством з регулювання гірничих відносин;”;

6) підпункт 14.1.112 викласти у такій редакції:

“14.1.112. мінеральна сировина для цілей розділу IX цього Кодексу — товарна продукція гірничого підприємства, що є результатом

господарської діяльності гірничого підприємства з видобування корисних копалин з дотриманням встановлених кондицій на мінеральну сировину об'єкту (ділянки) надр за видами товарної продукції гірничого підприємства;”;

7) після підпункту 14.1.114 доповнити підпунктом 14.1.114² такого змісту:

“14.1.114² мінімальне податкове зобов'язання — мінімальна величина податкового зобов'язання зі сплати податків, зборів, платежів, контроль за справлянням яких покладено на контролюючі органи, пов'язаних з виробництвом та реалізацією власної сільськогосподарської продукції та/або з власністю та/або користуванням (орендою, суборендою, емфітевзисом, постійним користуванням) земельними ділянками, віднесеними до сільськогосподарських угідь, розрахована відповідно до цього Кодексу.

Сума мінімальних податкових зобов'язань, визначених щодо кожної із земельних ділянок, право користування якими належить одній юридичній або фізичній особі, в тому числі фізичній особі — підприємцю, є загальним мінімальним податковим зобов'язанням”;

8) підпункт 14.1.128 викласти у такій редакції:

“14.1.128. обсяг видобутих корисних копалин (мінеральної сировини) — обсяг товарної продукції гірничого підприємства, види якої встановлені затвердженими кондиціями на мінеральну сировину об'єкту (ділянки) надр, що відповідно до Положення (стандарту) бухгалтерського обліку 9 “Запаси” обліковується гірничим підприємством як запаси — активи, вартість яких може бути достовірно визначена, для яких існує імовірність отримання їх власником — суб'єктом господарювання економічної вигоди, пов'язаної з їх використанням як товару, та які складаються з: сировини, призначеної для обслуговування іншого, ніж класифіковане в секції В ДК 009:2010, виробництва, у тому числі шляхом виконання господарських договорів про послуги з давальницькою сировиною, та адміністративних потреб; готової продукції, що виготовлена на гірничому підприємстві, у тому числі шляхом виконання господарських договорів про послуги з давальницькою сировиною, призначена для продажу і відповідає технічним та якісним характеристикам, передбаченим договором або іншим нормативно-правовим актом;”;

9) підпункт 14.1.136. викласти в такій редакції:

“14.1.136. орендна плата для цілей розділу XII цього Кодексу — обов'язковий платіж за користування земельною ділянкою державної або комунальної власності на умовах оренди;”;

10) підпункт 14.1.147. викласти в такій редакції:

“14.1.147. плата за землю для цілей розділу XII цього Кодексу — різновид податку на майно, що справляється у вигляді земельного податку або орендної плати;”;

11) підпункт 14.1.150 викласти у такій редакції:

“14.1.150. первинна переробка (збагачення) мінеральної сировини для цілей розділу IX цього Кодексу, як вид господарської діяльності гірничого підприємства, включає сукупність операцій із: збирання, дроблення або мелення, сушки, сортування за будь-якими фізичними властивостями дроблених або мелених гірських порід або мінеральних утворень із застосуванням будь-яких технологічних процесів сортування, які забезпечують отримання гірничим підприємством товарної продукції, види якої встановлені затвердженими кондиціями на мінеральну сировину об'єкту (ділянки) надр;”;

12) після підпункту 14.1.150 доповнити підпунктом 14.1.151¹ такого змісту:

“14.1.151¹. передпродажна підготовка для цілей розділу IX цього Кодексу, як вид господарської діяльності гірничого підприємства, включає технологічні операції, які обрані гірничим підприємством для забезпечення: виконання умов договорів постачання товарної продукції гірничого підприємства або дотримання вимог до споживчих властивостей товарної продукції гірничого підприємства (брикетування, агломерування та/або огрудкування (із або без термічної обробки); пакування, у тому числі бутелювання);”;

13) підпункт 14.1.212 доповнити абзацом такого змісту:

“Для цілей оподаткування акцизним податком з реалізації суб'єктами господарювання роздрібною торгівлю підакцизних товарів зіпсовані, знищені товари, або товари, наявність чи місцезнаходження яких не підтверджено таким суб'єктом господарювання, в тому числі такі товари, нестача яких виявлена за результатами інвентаризації, проведеної суб'єктом господарювання роздрібною торгівлю (у тому числі на вимогу контролюючого органу, надану згідно з підпунктом 20.1.9 пункту 20.1 статті 20 Кодексу під час перевірки контролюючим органом), вважаються проданими безпосередньо громадянам та іншим кінцевим споживачам для їх особистого некомерційного використання. Ця норма не застосовується до випадків, передбачених пунктом 216.3 статті 216 цього Кодексу.”;

14) у підпункті 14.1.235 слова та цифри “для цілей глави 1 розділу XIV цього Кодексу” виключити;

15) доповнити підпунктом 14.1.279 такого змісту:

“14.1.279. інвестиційне золото для цілей розділу V цього Кодексу — золото у вигляді:

а) зливків або пластин вагою, прийнятою на ринках зливкового золота 995-ї або вищої проби, незалежно від того, чи воно представлене в цінних паперах;

б) золотих монет 900-ї або вищої проби, викарбуваних після 1800 року, які є або були законним платіжним засобом у країні походження та які зазвичай продаються за ціною, яка не перевищує вільну ринкову вартість золота, що міститься в монеті, більш ніж на 80 відсотків.”.

3. У пункті 20.1 статті 20:

1) підпункт 20.1.3 викласти в такій редакції:

“20.1.3. отримувати безоплатно від державних органів, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій усіх форм власності та їх посадових осіб, у тому числі від органів, які забезпечують ведення відповідних державних реєстрів (кадастрів), інформацію, документи і матеріали щодо платників податків, а у визначених цим Кодексом випадках — щодо керівників платників податків-боржників;”;

2) у підпункті 20.1.9 після слова “готівки” доповнити словами “, з використанням інформації та документів щодо результатів такої інвентаризації за наслідками таких перевірок або під час наступних заходів податкового контролю”;

3) після підпункту 20.1.35¹ доповнити підпунктом 20.1.35² такого змісту:

“20.1.35². звертатися до суду у разі ухилення боржника від виконання зобов’язань з погашення податкового боргу (заборгованості) за встановленням тимчасового обмеження у праві виїзду керівника боржника — юридичної особи за межі України — до повного погашення такого боргу;”.

4. Після статті 38 доповнити статтею 38¹ такого змісту:

“Стаття 38-1. Визначення мінімального податкового зобов’язання

38¹.1. Мінімальне податкове зобов’язання (МПЗ) обчислюється за формулою:

$$\text{МПЗ} = \text{НГО} \times \text{S} \times \text{K} \times \text{M} / 12,$$

де:

МПЗ — мінімальне податкове зобов’язання;

НГО — нормативна грошова оцінка 1 га земельної ділянки:

для земельної ділянки, нормативна грошова оцінка якої проведена, — нормативна грошова оцінка 1 га відповідної земельної ділянки з урахуванням коефіцієнта індексації, визначеного відповідно до порядку, встановленого цим Кодексом;

для земельної ділянки, нормативна грошова оцінка якої не проведена, — нормативна грошова оцінка 1 га ріллі по Автономній Республіці Крим або по області з урахуванням коефіцієнта індексації, визначеного відповідно до порядку, встановленого цим Кодексом;

S — площа земельної ділянки, га;

M — кількість календарних місяців, протягом яких земельна ділянка перебуває у власності, оренді, користуванні на інших умовах (в тому числі на умовах емфітевзису) платника податків;

K — коефіцієнт, який становить 0,05.

При обчисленні мінімального податкового зобов'язання щодо земельних ділянок, віднесених до сільськогосподарських угідь, фізичними особами — підприємцями — платниками єдиного податку четвертої групи коефіцієнт “K” застосовується у половинному розмірі.

Мінімальне податкове зобов'язання визначається за період володіння (користування) земельною ділянкою, який припадає на календарний рік, що передує податковому (звітному) року.

38¹.2. Мінімальне податкове зобов'язання не визначається для:

земельних ділянок, що використовуються дачними (дачно-будівельними) та садівничими (городницькими) кооперативами (товариствами);

земель запасу;

невитребуваних земельних часток (паїв), розпорядниками яких є органи місцевого самоврядування;

земельних ділянок зон відчуження та безумовного (обов'язкового) відселення, що зазнали радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи.

У разі якщо фізичній особі належать на праві власності та/або користування одна або декілька земельних ділянок, сукупний розмір яких не перевищує розміру, зазначеного в абзаці третьому підпункту 165.1.24 пункту 165.1 статті 165 цього Кодексу, мінімальне податкове зобов'язання для таких земельних ділянок не визначається.

У разі передачі в оренду (суборенду), емфітевзис або інше користування земельних ділянок мінімальне зобов'язання визначається для орендарів, користувачів на інших умовах таких земельних ділянок у порядку, визначеному цим Кодексом.

38¹.3. У разі переходу права власності або права користування, в тому числі оренди, емфітевзису, суборенди на земельну ділянку, віднесenu до сільськогосподарських угідь, від одного власника, орендаря, користувача на інших умовах (в тому числі на умовах емфітевзису) до іншого власника, орендаря, користувача на інших умовах (в тому числі на умовах

емфітевзису) протягом календарного року, мінімальне податкове зобов'язання щодо такої земельної ділянки визначається для попереднього власника, орендаря, користувача на інших умовах (в тому числі на умовах емфітевзису) за період з 1 січня такого календарного року до початку місяця, в якому припинилося право власності на таку земельну ділянку, або в якому така земельна ділянка передана в користування (оренду, суборенду, емфітевзис), а для нового власника, орендаря або користувача на інших умовах (в тому числі на умовах емфітевзису) - починаючи з місяця, в якому він набув право власності або право користування, в тому числі оренди, емфітевзису, суборенди на таку земельну ділянку, та враховується у складі загального мінімального податкового зобов'язання кожного з таких власників або користувачів”.

5. Пункт 56.15 статті 56 викласти в такій редакції:

“56.15. Скарга, подана з дотриманням порядку, строків та умов, визначених цією статтею, щодо визнання протиправним та/або скасування податкового повідомлення-рішення контролюючого органу зупиняє виконання платником податків неузгоджених грошових зобов'язань, визначених у такому податковому повідомленні-рішенні, та стягнення контролюючими органами таких грошових зобов'язань, на строк від дня подання такої скарги до контролюючого органу або звернення з позовом до суду і до дня закінчення процедури оскарження в адміністративному або судовому порядку, але передбачає поширення права податкової застави у порядку, передбаченому цим Кодексом, на такі неузгоджені грошові зобов'язання.

Для цілей цього підпункту податкова застава по неузгоджених грошових зобов'язаннях не застосовується до грошових зобов'язань за податковими повідомленнями-рішеннями (їх частинами), якими встановлено завищення заявленої та не відшкодованої на момент перевірки суми бюджетного відшкодування податку на додану вартість, податковими повідомленнями-рішеннями, якими відмовлено у наданні бюджетного відшкодування, зменшено від'ємне значення суми податку на додану вартість, зменшено від'ємне значення об'єкта оподаткування податком на прибуток.”.

6. У пункті 59.3 статті 59 після слів “суми грошового зобов'язання” доповнити словами та цифрами “, крім випадків, передбачених пунктом 56.15 статті 56 цього Кодексу”.

7. Підпункт 72.1.2 пункту 72.1 статті 72 доповнити підпунктом 72.1.2.7 такого змісту:

“72.1.2.7. про власників та користувачів, орендарів, користувачів на інших умовах (в тому числі на умовах емфітевзису) земельних ділянок, віднесених до сільськогосподарських угідь, розташованих на території відповідної сільської, селищної, міської ради”.

8. У статті 73:

1) у пункті 73.2:

в абзаці першому цифри та слово “72.1.2.6 підпункту” замінити цифрами та словом “72.1.2.6, 72.1.2.7 підпункту”;

доповнити новим підпунктом такого змісту:

“73.2.5. інформація, зазначена у підпункті 72.1.2.7 підпункту 72.1.2 пункту 72.1 статті 72 цього Кодексу, надається органами місцевого самоврядування до 1 лютого року, наступного за звітним. Порядок надання такої інформації затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

Контролюючий орган відображає таку інформацію в електронному кабінеті платника податків”;

2) у абзаці сьомому пункту 73.3 слово “свідчать” замінити словами “можуть свідчити”;

9. У підпункті 80.2.5 пункту 80.2 статті 80:

слів “та рідин, що використовуються в електронних сигаретах” доповнити словами “і пального”;

після слів “у сфері” доповнити словом “регулювання”.

10. Статтю 87 доповнити пунктом 87.13 такого змісту:

“87.13. За непогашення у встановлені цим Кодексом порядку та строки податкового боргу платника податків може встановлюватись відповідальність керівника такого платника податків у вигляді тимчасового обмеження у праві виїзду за межі України.”.

11. У статті 89:

1) пункт 89.1 доповнити підпунктом 89.1.4 такого змісту:

“89.1.4. у випадку, визначеному в пункті 56.15 статті 56 цього Кодексу, - з дня подання скарги до контролюючого органу вищого рівня та/або звернення платника податків до суду з позовом щодо визнання недійсним рішення контролюючого органу про нарахування суми грошового зобов’язання.”;

2) в абзаці першому пункту 89.2 після слова “крім” доповнити словами “грошових зобов’язань у випадку, передбаченому підпунктом 89.1.4 пункту 89.1 цієї статті, та”;

3) доповнити підпунктом 89.9 такого змісту:

“89.9. Право податкової застави у випадку, передбаченому підпунктом 89.1.4 пункту 89.1 цієї статті, у розмірі, що відповідає сумі грошових зобов’язань, визначених у податковому повідомленні-рішенні, поширюється на нерухоме та/або рухоме майно платника податків, яке

перебуває в його власності у день виникнення такого права та балансова вартість якого відповідає сумі таких грошових зобов'язань.”.

12. У статті 91:

1) у пункті 91.1 після слів “податкового боргу” доповнити словами та цифрами “або у випадках, передбачених пунктом 56.15 статті 56 цього Кодексу,”;

2) у пункті 91.3 після слів “службових (посадових) осіб” доповнити словами “, здійснює підготовку документів для звернення до суду з поданням про встановлення тимчасового обмеження у праві виїзду керівника боржника — юридичної особи за межі України — до повного погашення податкового боргу такої юридичної особи”.

13. У пункті 92.2 статті 92 після слів “податкового боргу” доповнити словами “або у випадку скасування частини грошового зобов'язання, визначеного у податковому повідомленні-рішенні, внаслідок проведення процедури адміністративного або судового оскарження”.

14. Пункт 93.2 статті 93 доповнити реченням такого змісту:

“Не є підставою для звільнення майна з податкової застави оскарження грошового зобов'язання (боргу) в адміністративному або судовому порядку до моменту отримання платником податків рішення відповідного органу про визнання протиправними та/або скасування раніше прийнятих рішень щодо нарахування суми грошового зобов'язання.”.

15. У статті 95:

1) у пункті 95.3 після абзацу першого доповнити абзацами такого змісту:

“У разі несплати протягом 30 календарних днів з дня надіслання (вручення) платнику податків податкової вимоги суми податкового боргу, що перевищує 1 мільйон гривень, контролюючий орган має право звернутися до суду за встановленням тимчасового обмеження у праві виїзду керівника такого платника податків за межі України — до повного погашення такого боргу.

Тимчасове обмеження у праві виїзду керівника платника податків — боржника за межі України встановлюється як забезпечувальний захід виконання судового рішення або рішення керівника контролюючого органу щодо стягнення суми податкового боргу.

У разі запровадження такого обмеження контролюючий орган в одноденний строк повідомляє про це керівника платника податків — боржника, стосовно якого встановлено обмеження, та центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони державного кордону.

Не пізніше робочого дня, що настає за днем повного погашення податкового боргу, контролюючий орган інформує про зазначене керівника платника податків — боржника, стосовно якого встановлено обмеження, та центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони державного кордону, що є підставою для скасування встановленого тимчасового обмеження у праві виїзду керівника платника податків — боржника за межі України.”

У зв'язку з цим абзаци другий та третій вважати абзацами шостим та сьомим;

2) у абзаці другому пункту 95.5 словами та цифрами “, за умови якщо такий податковий борг перевищує 5 мільйонів гривень та не сплачується протягом 90 календарних днів, наступних за останнім днем граничного строку його сплати, та відсутні зобов'язання держави щодо повернення такому платнику податків помилково та/або надміру сплачених ним грошових зобов'язань” виключити.

16. У пункті 120¹.1 статті 120¹:

в абзаці п'ятому цифри “365” замінити цифрами “180”;

в абзаці шостому цифри “366” замінити цифрами “181”.

17. У статті 124:

1) після пункту 124.1 доповнити новим пунктом 124.1¹ такого змісту:

“124.1¹ У разі порушення платником податків строку сплати до бюджету суми акцизного податку, передбаченого абзацом другим підпункту 222.1.2 пункту 222.1 статті 222 цього Кодексу, такий платник податків притягується до відповідальності у вигляді штрафу в розмірі 20 відсотків від суми такого акцизного податку.”;

2) у пункті 124.2 слова “пунктом 124.1” замінити словами “пунктами 124.1, 124.1¹”.

18. Підпункт 139.2.2 пункту 139.2 статті 139 доповнити абзацом такого змісту:

“Положення абзаців другого та третього цього підпункту не застосовуються державними унітарними підприємствами та господарськими товариствами, у статутному капіталі яких більше 50 відсотків акцій (часток) належить державі, облікова політика яких в частині визначення методів обчислення величини резерву сумнівних боргів (резерву очікуваних кредитних збитків) та способу визначення коефіцієнта сумнівності не погоджена з власником (власниками) або уповноваженим ним органом (посадовою особою) відповідно до законодавства.”.

19. У статті 140:

1) підпункт 140.4.4 пункту 140.4 викласти в такій редакції:

“140.4.4. на суму від’ємного значення об’єкта оподаткування платника (крім великих платників податків) минулих податкових (звітних) років.

Великими платниками податків фінансовий результат до оподаткування зменшується на п’ятдесят відсотків суми від’ємного значення об’єкта оподаткування минулих податкових (звітних) років.

При цьому, фінансовий результат до оподаткування податкового (звітного) року (прибуток, збиток або нульове значення) зменшується на п’ятдесят відсотків суми від’ємного значення об’єкта оподаткування розрахованої за минулий податковий (звітний) рік. Сума від’ємного значення об’єкта оподаткування минулого податкового (звітного) року непогашена позитивним значенням об’єкта оподаткування податкового (звітного) року зменшує фінансовий результат до оподаткування (прибуток, збиток або нульове значення) наступного податкового (звітного) року в розмірі п’ятдесяти відсотків від такої непогашеної суми.

Положення цього підпункту застосовуються з урахуванням пункту 3 та 4 підрозділу 4 розділу XX “Перехідні положення” цього Кодексу.”;

2) підпункт 140.5.10 пункту 140.5 викласти в такій редакції:

“140.5.10. на суму перерахованої безповоротної фінансової допомоги (безоплатно наданих товарів, робіт, послуг) особам, що не є платниками податку (крім фізичних осіб, які є платниками податку на доходи фізичних осіб), платникам податку, які є пов’язаними особами (у разі якщо отримувачем фінансової допомоги (безоплатно наданих товарів, робіт, послуг) задеклароване від’ємне значення об’єкта оподаткування за період, в якому отримано таку фінансову допомогу (безоплатно надані товари, роботи, послуги)), та платникам податку, які оподатковуються за ставкою 0 відсотків відповідно до пункту 44 підрозділу 4 розділу XX “Перехідні положення” цього Кодексу, крім безповоротної фінансової допомоги (безоплатно наданих товарів, робіт, послуг), перерахованої неприбутковим організаціям, внесеним до Реєстру неприбуткових установ та організацій на дату такого перерахування коштів, передачі товарів, робіт, послуг, для яких застосовується положення підпункту 140.5.9 цього пункту;”.

20. Статтю 141 доповнити пунктом 141.9 такого змісту:

“141.9. Особливості визначення загального мінімального податкового зобов’язання платників податку — власників, орендарів, користувачів на інших умовах (в тому числі на умовах емфітевзису) земельних ділянок, віднесених до сільськогосподарських угідь.

141.9.1. Платник податку зобов’язаний подавати додаток з розрахунком загального мінімального податкового зобов’язання у складі податкової декларації за податковий (звітний) рік.

У такому додатку, зокрема, зазначаються:

кадастрові номери земельних ділянок, для яких визначається мінімальне податкове зобов'язання, їх нормативна грошова оцінка та площа;

сума загального мінімального податкового зобов'язання, сума мінімального податкового зобов'язання по кожній земельній ділянці окремо;

загальна сума сплачених платником податку податків, зборів, платежів, контроль за справлянням яких покладено на контролюючі органи, пов'язаних з виробництвом та реалізацією власної сільськогосподарської продукції та/або з власністю та/або користуванням (орендою, суборендою, емфітевзисом, постійним користуванням) земельними ділянками, віднесеними до сільськогосподарських угідь (далі у цьому пункті — загальна сума сплачених податків, зборів, платежів), за рік, що передує податковому (звітному) року;

різниця між сумою загального мінімального податкового зобов'язання та загальною сумою сплачених податків, зборів, платежів.

Форма додатку з розрахунком загального мінімального податкового зобов'язання затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

141.9.2. Різниця між сумою загального мінімального податкового зобов'язання та загальною сумою сплачених податків, зборів, платежів обчислюється шляхом віднімання від розрахованого платником податку загального мінімального податкового зобов'язання загальної суми сплачених податків, зборів, платежів, а саме:

податку на прибуток від реалізації власної сільськогосподарської продукції;

податку на доходи фізичних осіб та військового збору з доходів у вигляді заробітної плати фізичних осіб, які перебувають з платником податку у трудових або цивільно-правових відносинах, з доходів за договорами оренди, суборенди, емфітевзису земельних ділянок, а також з доходів, виплачених у вигляді дивідендів;

єдиного податку (у разі переходу у податковому (звітному) році із спрощеної системи оподаткування на загальну);

плати за землю;

рентної плати за спеціальне використання води.

У разі використання земельної ділянки на праві емфітевзису податок на доходи фізичних осіб та військовий збір, сплачені під час здійснення виплат за таким договором емфітевзису, щорічно враховується у частці, розрахованій пропорційно до річної суми нарахованої амортизації на

нематеріальний актив у вигляді права користування земельною ділянкою за договором емфітевзису.

141.9.3. При позитивному значенні різниці між сумою загального мінімального податкового зобов'язання та загальною сумою сплачених податків, зборів, платежів платник податку зобов'язаний збільшити визначену в податковій декларації суму податку на прибуток підприємств, що підлягає сплаті до бюджету, на суму такого позитивного значення та сплатити таку збільшену суму податку до бюджету в порядку та строки, визначені цим Кодексом для сплати податку на прибуток підприємств.

У разі визначення платником податку від'ємного значення об'єкта оподаткування у податковому (звітному) році позитивне значення різниці між сумою загального мінімального податкового зобов'язання та загальною сумою сплачених податків, зборів, платежів, підлягає сплаті до бюджету в порядку та строки, визначені цим Кодексом для сплати податку на прибуток підприємств.

Сума податку на прибуток підприємств в частині позитивного значення такої різниці не враховується у загальній сумі сплачених податків, зборів, платежів у наступному податковому (звітному) періоді”.

21. В абзацах третьому та четвертому підпункту 165.1.24 пункту 165.1 статті 165 цифру та слово “2 гектари” замінити цифрами та словом “0,5 гектара”;

22. Статтю 170 доповнити пунктом 170.14 такого змісту:

“170.14. Особливості визначення загального мінімального податкового зобов'язання платників податку — власників, орендарів, користувачів на інших умовах (в тому числі на умовах емфітевзису) земельних ділянок, віднесених до сільськогосподарських угідь.

170.14.1. Для платників податку — власників, орендарів, користувачів на інших умовах (в тому числі на умовах емфітевзису) земельних ділянок, віднесених до сільськогосподарських угідь, не переданих такими особами в користування, оренду (емфітевзис) або інше користування на підставі договорів, укладених відповідно до законодавства, загальне мінімальне податкове зобов'язання визначається контролюючим органом.

170.14.2. Загальне мінімальне податкове зобов'язання не визначається, якщо сукупний розмір земельних ділянок, що належать фізичній особі на праві власності та/або користування не перевищує розміру, зазначеного в абзаці третьому підпункту 165.1.24 пункту 165.1 статті 165 цього Кодексу.

У разі передачі таких земельних ділянок в оренду (суборенду), емфітевзис або інше користування на підставі договорів, укладених відповідно до законодавства, їх розмір враховується при визначенні загального мінімального зобов'язання орендарів, користувачів на інших умовах таких земельних ділянок, у порядку, визначеному цим Кодексом.

170.14.3. Визначення загального мінімального податкового зобов'язання фізичним особам проводиться контролюючими органами за їх податковою адресою.

Податкове повідомлення-рішення про сплату річного податкового зобов'язання з податку на доходи фізичних осіб, на суму позитивного значення різниці між сумою загального мінімального податкового зобов'язання та сумою сплачених податків, зборів, платежів, контроль за справлянням яких покладено на контролюючі органи, пов'язаних з виробництвом та реалізацією власної сільськогосподарської продукції та/або з власністю та/або користуванням (орендою, суборендою, емфітевзисом, постійним користуванням) земельними ділянками, віднесеними до сільськогосподарських угідь (далі у цьому пункті - загальна сума сплачених податків, зборів, платежів), надсилається (вручається) платнику податку у порядку, визначеному статтею 42 цього Кодексу, до 1 липня року, наступного за звітним.

Сума податку на доходи фізичних осіб в частині позитивного значення різниці між сумою загального мінімального податкового зобов'язання та загальною сумою сплачених податків, зборів, платежів перераховується до місцевих бюджетів за місцем знаходження земельних ділянок.

170.14.4. Сума податку на доходи фізичних осіб в частині позитивного значення такої різниці не враховується у загальній сумі сплачених податків, зборів, платежів у наступному податковому (звітному) періоді.

170.14.5. До загальної суми сплачених податків, зборів, платежів платника податку включаються суми:

податку на доходи фізичних осіб та військового збору з доходів від продажу власної сільськогосподарської продукції;

єдиного податку (у разі переходу у податковому (звітному) році із спрощеної системи оподаткування на загальну);

плати за землю.

У разі використання земельної ділянки на праві емфітевзису податок на доходи фізичних осіб та військовий збір, сплачені під час здійснення виплат за таким договором емфітевзису, щорічно враховується у частці, розрахованій пропорційно до річної суми нарахованої амортизації на нематеріальний актив у вигляді права користування земельною ділянкою за договором емфітевзису.

170.14.6. У разі згоди платника податку із визначеним контролюючим органом загальним мінімальним податковим зобов'язанням та розрахованою сумою річного податкового зобов'язання з податку на доходи фізичних осіб такий платник податку зобов'язаний сплатити

зазначену у відповідному податковому повідомленні-рішенні суму податку протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення.

У разі не згоди платника податку із визначеним контролюючим органом загальним мінімальним податковим зобов'язанням та розрахованою у відповідному податковому повідомленні рішенні сумою річного податкового зобов'язання з податку на доходи фізичних осіб, такий платник податку має право у порядку, встановленому статтею 42 цього Кодексу протягом 30 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення звернутися до контролюючого органу для проведення звірки даних, використаних для розрахунку суми податку на доходи фізичних осіб, з наданням підтвердних документів, зокрема, щодо:

земельних ділянок, що знаходяться у платника податку у власності та/або постійному користуванні або в оренді (суборенді, емфітевзисі), їх нормативної грошової оцінки та площі;

суми доходу, отриманого від реалізації власної сільськогосподарської продукції;

суми сплачених податків, зборів, платежів.

У разі виявлення за результатами такої звірки помилки у визначенні суми податкового зобов'язання, зазначеного у відповідному податковому повідомленні — рішенні, контролюючий орган протягом 10 днів, наступних за днем завершення звірки, зобов'язаний скасувати (відкликати) таке податкове повідомлення-рішення та у разі потреби надіслати (вручити) платнику податку нове податкове повідомлення — рішення, складене з урахуванням результатів проведеної звірки.

Порядок та форма звернення платників податків до контролюючого органу та порядок проведення зазначеної у цьому підпункті звірки встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

170.14.7. Контролюючі органи за місцем податкової адреси платників податку в десятиденний строк інформують відповідні контролюючі органи за місцезнаходженням відповідних земельних ділянок про надіслані (вручені) платнику податку податкові повідомлення-рішення про сплату податку у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику”.

23. Пункт 172.2. статті 172 викласти в такій редакції:

“172.2. Дохід, отриманий платником податку від продажу протягом звітного податкового року другого з об'єктів нерухомості, зазначених у пункті 172.1 цієї статті, або від продажу об'єкта нерухомості, не зазначеного в пункті 172.1 цієї статті, підлягає оподаткуванню за ставкою, визначеною пунктом 167.2 статті 167 цього Кодексу.

Дохід, отриманий платником податку від продажу протягом звітного податкового року третього та наступних об'єктів нерухомості, зазначених у пункті 172.1 цієї статті, або від продажу другого та наступних об'єктів нерухомості, не зазначених в пункті 172.1 цієї статті, підлягає оподаткуванню за ставкою, визначеною пунктом 167.1 статті 167 цього Кодексу.

У такому самому порядку оподатковується дохід від продажу (обміну) об'єкта незавершеного будівництва.”.

24. Статтю 177 доповнити пунктом 177.14 такого змісту:

“177.14. Зареєстровані підприємцями фізичні особи — власники, орендарі, користувачі на інших умовах (в тому числі на умовах емфітевзису) земельних ділянок, віднесених до сільськогосподарських угідь, які здійснюють виробництво власної сільськогосподарської продукції, а також голови сімейних фермерських господарств, у тому числі щодо земельних ділянок, що належать членам такого сімейного фермерського господарства та використовуються таким сімейним фермерським господарством, зобов'язані подавати додаток з розрахунком загального мінімального податкового зобов'язання у складі річної податкової декларації.

Форма додатку з розрахунком загального мінімального податкового зобов'язання, затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

У такому додатку, зокрема, зазначаються:

кадастрові номери земельних ділянок, для яких визначається мінімальне податкове зобов'язання, їх нормативна грошова оцінка та площа;

сума загального мінімального податкового зобов'язання, сума мінімального податкового зобов'язання по кожній земельній ділянці окремо;

загальна сума сплачених платником податку податків, зборів, платежів, контроль за справлянням яких покладено на контролюючі органи, пов'язаних з виробництвом та реалізацією власної сільськогосподарської продукції та/або з власністю та/або користуванням (орендою, суборендою, емфітевзисом, постійним користуванням) земельними ділянками, віднесеними до сільськогосподарських угідь (далі у цьому пункті — загальна сума сплачених податків, зборів, платежів), за рік, що передує податковому (звітному) року;

різниця між сумою загального мінімального податкового зобов'язання та загальною сумою сплачених податків, зборів, платежів.

Різниця між сумою загального мінімального податкового зобов'язання та загальною сумою сплачених податків, зборів, платежів обчислюється

шляхом віднімання від розрахованого платником податку загального мінімального податкового зобов'язання загальної суми сплачених податків, зборів, платежів, а саме:

податку на доходи фізичних осіб та військового збору з чистого оподаткованого доходу від реалізації власної сільськогосподарської продукції;

податку на доходи фізичних осіб та військового збору з доходів у вигляді заробітної плати фізичних осіб, які перебувають з платником податку у трудових або цивільно-правових відносинах, з доходів за договорами оренди, суборенди, емфітевзису земельних ділянок;

єдиного податку (у разі переходу у податковому (звітному) році із спрощеної системи оподаткування на загальну);

плати за землю;

рентної плати за спеціальне використання води.

У разі використання земельної ділянки на праві емфітевзису податок на доходи фізичних осіб та військовий збір, сплачені під час здійснення виплат за таким договором емфітевзису, щорічно враховується у частці, розрахованій пропорційно до річної суми нарахованої амортизації на нематеріальний актив у вигляді права користування земельною ділянкою за договором емфітевзису.

При позитивному значенні різниці між сумою загального мінімального податкового зобов'язання та загальною сумою сплачених податків, зборів, платежів платник податку зобов'язаний збільшити визначену в річній податковій декларації суму податку на доходи фізичних осіб, що підлягає сплаті до бюджету, на суму такого позитивного значення та сплатити таку збільшену суму податку до бюджету в порядку та строки, визначені цим Кодексом для сплати податку на доходи фізичних осіб.

У разі визначення платником податку від'ємного значення об'єкта оподаткування у податковому (звітному) році позитивне значення різниці між сумою загального мінімального податкового зобов'язання та загальною сумою сплачених податків, зборів, платежів підлягає сплаті до бюджету в порядку та строки, визначені цим Кодексом для сплати податку на доходи фізичних осіб.

Сума податку на доходи фізичних осіб в частині позитивного значення різниці між сумою загального мінімального податкового зобов'язання та загальною сумою сплачених податків, зборів, платежів перераховується до місцевих бюджетів за місцем знаходження земельних ділянок.

Сума податку на доходи фізичних осіб в частині позитивного значення такої різниці не враховується у загальній сумі сплачених податків, зборів, платежів у наступному податковому (звітному) періоді”.

25. У підпункті 196.1.4 пункту 196.1 статті 196 після слів “обігу банківських металів” доповнити словами та знаками “(крім операцій з постачання Національним банком України дорогоцінних металів (крім інвестиційного золота) фізичним та юридичним особам)”.

26. У статті 197:

1) підпункт 197.1.14 пункту 197.1 викласти в такій редакції:

“197.1.14. першого постачання доступного житла та житла, що будується із залученням державних коштів.

У цьому підпункті перше постачання житла означає:

а) першу передачу готового новозбудованого житла у власність покупця або постачання послуг (включаючи вартість придбаних за рахунок виконавця матеріалів) із спорудження такого житла за рахунок замовника;

б) перший продаж реконструйованого або капітально відремонтованого житла покупцю, який є особою, іншою, ніж власник такого об'єкта на момент виведення його з експлуатації (використання) у зв'язку з такою реконструкцією або капітальним ремонтом, або постачання послуг (включаючи вартість придбаних за рахунок виконавця матеріалів) на таку реконструкцію чи капітальний ремонт за рахунок замовника;”;

2) у абзаці третьому пункту 197.19 слова та знаки “розвідкою, видобутком,” виключити;

3) доповнити пунктом 197.26 такого змісту:

“197.26. Звільняються від оподаткування операції платників податку, які здійснюють:

а) постачання на митній території України та/або ввезення на митну територію України інвестиційного золота, включаючи інвестиційне золото у вигляді сертифікатів розподіленого чи нерозподіленого золота, або золота, яким торгують на золотих рахунках, зокрема, позик золота та свопів, що передбачають право власності або право вимоги стосовно інвестиційного золота, а також операції з інвестиційним золотом, що передбачають ф'ючерсні та форвардні угоди, що призводять до передачі права власності або права вимоги стосовно інвестиційного золота;

б) постачання послуг агентів, які діють від імені та за дорученням іншої особи у випадках, коли вони беруть участь у постачанні інвестиційного золота своєму принципалові/довірителю;

в) постачання послуг, пов'язаних з виробництвом інвестиційного золота та/або послуг з перетворення золота на інвестиційне золото.”.

27. У пункті 198.6 статті 198:

1) в абзацах четвертому — шостому цифри “1095” замінити цифрами “180”;

2) після абзацу шостого доповнити абзацом сьомим такого змісту:

“У разі зупинення реєстрації податкової накладної / розрахунку коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних згідно з пунктом 201.16 статті 201 цього Кодексу перебіг строків, зазначених у цьому пункті переривається на період зупинення реєстрації таких податкових накладних / розрахунків коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних.”.

У зв'язку з цим абзац сьомий вважати абзацом восьмим.

28. У статті 200:

у підпункті “б” пункту 200.4 після слів “або до Державного бюджету України,” доповнити словами та знаками “за операціями з придбання товарів, які вивезено за межі митної території України у попередніх та/або звітному податкових періодах, за операціями з придбання основних засобів, що призначаються платником податку для використання у господарській діяльності платника податку, за операціями з придбання товарів/послуг, що безпосередньо використано платником податку у попередніх та/або звітному податковому періодах у виготовленні товарів, внаслідок якого сума витрат, понесених на переробку (обробку, інші види перетворення) сировини, комплектуючих, складових частин, інших покупних товарів, які використовуються у виготовленні таких товарів, становить не менше 8 відсотків продажної ціни таких виготовлених товарів,”;

пункт 200.11 викласти в такій редакції:

“200.11. Контролюючий орган має право протягом 60 календарних днів, що настають за граничним строком подання податкової декларації, а в разі якщо така податкова декларація надана після закінчення граничного строку - за днем її фактичного подання, провести документальні перевірки, передбачені підпунктом 78.1.8 пункту 78.1 статті 78 цього Кодексу.”.

29. у абзаці двадцять п'ятому пункту 201.10 статті 201 цифри “365” замінити цифрами “180”.

30. У пункті 212.1 статті 212:

1) підпункт 212.1.11 після слів “підакцизних товарів” доповнити словами “(крім тютюнових виробів, тютюну та промислових замінників тютюну, рідин, що використовуються в електронних сигаретах;)”;

2) доповнити новим підпунктом 212.1.17 такого змісту:

“212.1.17. Особа — виробник та/або імпортер тютюнових виробів, тютюну та промислових замінників тютюну, рідин, що використовуються в електронних сигаретах, яка здійснює їх реалізацію для цілей оподаткування акцизним податком з реалізації суб'єктами господарювання роздрібною торгівлі підакцизних товарів за ставкою визначеною підпунктом 215.3.10 пункту 215.3 статті 215 цього Кодексу.”.

31. У статті 213:

1) у пункті 213.1:

у підпункті 213.1.6 слова та цифри “що перевищують встановлені норми втрат з урахуванням пункту 214.6 статті 214 цього Кодексу” замінити словами та цифрами “крім випадків, передбачених у пункті 216.3 статті 216 цього Кодексу”;

підпункт 213.1.9 після слів “підакцизних товарів” доповнити словами “(крім тютюнових виробів, тютюну та промислових замінників тютюну, рідин, що використовуються в електронних сигаретах;)”;

доповнити підпунктом 213.1.14 такого змісту:

“213.1.14. реалізації виробниками та/або імпортерами, в тому числі у роздрібній торгівлі тютюнових виробів, тютюну та промислових замінників тютюну, рідин, що використовуються в електронних сигаретах, для цілей оподаткування акцизним податком з реалізації суб’єктами господарювання роздрібною торгівлю підакцизних товарів.”;

2) підпункт 213.2.8 пункту 213.2 виключити;

3) у пункті 213.3:

у підпункті 213.3.13 слова “, які здійснюють реалізацію ферментованої (переробленої) тютюнової сировини” замінити словами “за умови подальшого виготовлення з такої сировини ферментованої (переробленої) тютюнової сировини та її реалізації”;

підпункт 213.3.13 доповнити абзацом такого змісту:

“Тютюново-ферментаційні заводи у строк, передбачений цим Кодексом для подання податкової декларації за місячний податковий період, подають до контролюючих органів за основним місцем обліку звіт про обсяги імпорту неферментованої (непереробленої) тютюнової сировини, обсяги придбаної тютюнової сировини в осіб, які виробляють тютюнову сировину на митній території України, обсяги виробництва, реалізації виробникам тютюнових виробів та експорту ферментованої (переробленої) тютюнової сировини за формою, затвердженою центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику. Такий звіт прирівнюється до податкової декларації для цілей застосування норм цього Кодексу щодо проведення перевірок та притягнення до відповідальності за вчинення податкових правопорушень.”.

32. Пункт 214.1 статті 214 доповнити підпунктами 214.1.5 та 214.1.6 такого змісту:

“214.1.5. максимальна роздрібна ціна тютюнових виробів, реалізованих відповідно до підпункту 213.1.14 пункту 213.1 статті 213 цього Кодексу.

214.1.6. фактична вартість реалізації тютюнових виробів, тютюну та промислових замінників тютюну, рідин, що використовуються в електронних сигаретах, для яких не встановлено максимальну роздрібну ціну (з податком на додану вартість та без урахування акцизного податку з реалізації суб'єктами господарювання роздрібною торгівлі підакцизних товарів), що реалізовані відповідно до підпункту 213.1.14 пункту 213.1 статті 213 цього Кодексу.”.

33. У пункті 215.3 статті 215:

1) підпункт 215.3.1 викласти в такій редакції:

“215.3.1. спирт етиловий та інші спиртові дистиляти, алкогольні напої, пиво:

Код товару (продукції) згідно з УКТЗЕД	Опис товару (продукції) згідно з УКТЗЕД	Одиниця виміру	Ставки податку
2203 00	Пиво із солоду (солодове)	гривень за 1 літр 100-відсоткового спирту	59,82
2204 (крім 2204 10, 2204 21 06 00, 2204 21 07 00, 2204 21 08 00, 2204 21 09 00, 2204 29 10 00), 2205 10 10 00, 2205 90 10 00, 2206 00 59 00, 2206 00 89 00	Звичайні (неігристі) вина, сушло виноградне, зброджені напої, фактична міцність яких вища за 1,2 відсотка об'ємних одиниць етилового спирту, але не вища за 15 відсотків об'ємних одиниць етилового спирту, за умови що етиловий спирт, який міститься у готовому продукті, має повністю ферментне (ендогенне) походження	гривень за 1 літр	0,01
2204 10, 2204 21 06 00, 2204 21 07 00, 2204 21 08 00, 2204 21 09 00, 2204 29 10 00, 2205 10 10 00, 2205 90 10 00, 2206 00 39 00	Вина ігристі та вина газовані, зброджені напої, вина (напої) ароматизовані ігристі (газовані), фактична міцність яких вища за 1,2 відсотка об'ємних одиниць етилового спирту, але не вища за 15 відсотків об'ємних одиниць етилового спирту, за умови що етиловий спирт, який міститься у готовому продукті, має повністю ферментне (ендогенне) походження, які розливаються у пляшки, закорковані спеціальними пробками для	—“—	12,23

Код товару (продукції) згідно з УКТЗЕД	Опис товару (продукції) згідно з УКТЗЕД	Одиниця виміру	Ставки податку
	таких напоїв типу “гриб”, що утримуються на місці за допомогою стяжок або застібок, та/або мають надмірний тиск, спричинений наявністю діоксиду вуглецю у розчині на рівні не менше 1 бар при температурі 20 °С		
2204, 2205, 2206 (вина та інші зброжені напої без додання етилового спирту в іншому місці не зазначені; вина та інші зброжені напої з доданням етилового спирту)	Вина та інші зброжені напої (у тому числі суміші із зброжених напоїв та суміші на основі зброжених напоїв), фактична міцність яких вища за 1,2 відсотка об’ємних одиниць етилового спирту, але не вища за 22 відсотки об’ємних одиниць етилового спирту	гривень за 1 літр	8,42
2204, 2205, 2206 (алкогольні напої з доданням або без додання етилового спирту в іншому місці не зазначені)	Алкогольні напої, фактична міцність яких вища за 22 відсотки об’ємних одиниць етилового спирту, інші суміші із зброжених напоїв та суміші на основі зброжених напоїв	гривень за 1 літр 100-відсоткового спирту	133,31
2206 00 31 00, 2206 00 51 00, 2206 00 81 00	Сидр і перрі (без додання спирту)	гривень за 1 літр	1,11
2207	Спирт етиловий, неденатурований, з концентрацією спирту 80 відсотків об’ємних одиниць або більше; спирт етиловий та інші спиртові дистилати та спиртні напої, одержані шляхом перегонки, денатуровані, будь-якої концентрації	гривень за 1 літр 100-відсоткового спирту	133,31

Код товару (продукції) згідно з УКТЗЕД	Опис товару (продукції) згідно з УКТЗЕД	Одиниця виміру	Ставки податку
2208	Спирт етиловий, неденатурований, з концентрацією спирту менш як 80 відсотків об'ємних одиниць, спиртові дистиляти та спиртні напої, одержані шляхом перегонки, лікери та інші напої, що містять спирт	гривень за 1 літр 100-відсоткового спирту	133,31
2103 90 30 00, 2106 90	Тільки продукти з вмістом спирту етилового 8,5 відсотка об'ємних одиниць та більше	—“—	177,73”.

2) підпункт 215.3.10 викласти у наступній редакції:

“Для пива, алкогольних напоїв, тютюнових виробів, тютюну та промислових замінників тютюну, рідин, що використовуються в електронних сигаретах, реалізованих відповідно до підпунктів 213.1.9 і 213.1.14 пункту 213.1 статті 213 цього Кодексу, ставка податку становить 5 відсотків.”.

34. У статті 216:

1) пункт 216.9 після слів “проданий товар” доповнити словами “, а для піддакцизних товарів, наявність або місцезнаходження яких не підтверджено таким суб'єктом господарювання, в тому числі таких товарів, недостача яких виявлена за результатами інвентаризації, проведеної суб'єктом господарювання роздрібною торгівлі на вимогу контролюючого органу при проведенні перевірки такого органу, — дата складання відповідного документа, що засвідчує зазначені факти”;

2) доповнити пунктом 216.14 такого змісту:

“216.14. Датою виникнення податкових зобов'язань щодо реалізації тютюнових виробів, тютюну та промислових замінників тютюну, рідин, що використовуються в електронних сигаретах, відповідно до підпункту 213.1.14 пункту 213.1 статті 213 цього Кодексу, є дата реалізації виробниками та/або імпортерами тютюнових виробів, тютюну та промислових замінників тютюну, рідин, що використовуються в електронних сигаретах. у роздрібній торгівлі або суб'єктам господарювання, які здійснюють діяльність з оптової та/або роздрібною торгівлі такими виробами.”.

35. Статтю 221 доповнити пунктом 221.7 такого змісту:

“221.7. Акцизний податок з реалізованих тютюнових виробів, тютюну та промислових замінників тютюну, рідин, що використовуються в електронних сигаретах, відповідно до підпункту 213.1.14 пункту 213.1 статті 213 цього Кодексу нараховується та сплачується платниками податку самостійно у разі реалізації ними тютюнових виробів, тютюну та/або промислових замінників тютюну, рідин, що використовуються в електронних сигаретах, у роздрібній торгівлі або суб'єктам господарювання, які здійснюють діяльність з оптової та/або роздрібною торгівлі такими виробами.”.

36. В абзаці четвертому підпункту 222.1.2 пункту 222.1 статті 222 цифри та слово “126.2 статті 126” замінити цифрами та словом “124.1¹ статті 124”.

37. Пункти 243.1—243.4 статті 243 викласти в такій редакції:

“243.1. Ставки податку за викиди в атмосферне повітря окремих забруднюючих речовин стаціонарними джерелами забруднення:

Найменування забруднюючої речовини	Ставка податку, гривень за 1 тону
Азоту оксиди	2574,43
Аміак	482,84
Ангідрид сірчистий	2574,43
Ацетон	965,67
Бенз(о)пірен	3277278,63
Бутилацетат	579,84
Ванадію п'ятиокис	9656,78
Водень хлористий	96,99
Вуглецю окис	96,99
Вуглеводні	145,50
Газоподібні фтористі сполуки	6373,91
Тверді речовини	96,99
Кадмію сполуки	20376,22
Марганець та його сполуки	20376,22
Нікель та його сполуки	103816,62
Озон	2574,43
Ртуть та її сполуки	109127,84
Свинець та його сполуки	109127,84
Сірководень	8273,63

Найменування забруднюючої речовини	Ставка податку, гривень за 1 тонну
Сірковуглець	5376,59
Спирт н-бутиловий	2574,43
Стирол	18799,08
Фенол	11685,10
Формальдегід	6373,91
Хром та його сполуки	69113,38.

243.2. Ставки податку за викиди в атмосферне повітря стаціонарними джерелами забруднення забруднюючих речовин (сполук), які не увійшли до пункту 243.1 цієї статті та на які встановлено клас небезпечності:

Клас небезпечності	Ставка податку, гривень за 1 тонну
I	18413,24
II	4216,92
III	628,32
IV	145,50.

243.3. Для забруднюючих речовин (сполук), які не увійшли до пункту 243.1 цієї статті та на які не встановлено клас небезпечності (крім двоокису вуглецю), ставки податку застосовуються залежно від установлених орієнтовно безпечних рівнів впливу таких речовин (сполук) в атмосферному повітрі населених пунктів:

Орієнтовно безпечний рівень впливу речовин (сполук), міліграмів на 1 куб. метр	Ставка податку, гривень за 1 тонну
Менше ніж 0,0001	775097,25
0,0001—0,001 (включно)	66410,35
Понад 0,001—0,01 (включно)	9173,92
Понад 0,01—0,1 (включно)	2574,43
Понад 0,1	96,99.

243.4. Ставка податку за викиди двоокису вуглецю становить 30 гривень за 1 тонну.”.

38. Пункти 245.1 і 245.2 статті 245 викласти в такій редакції:

“245.1. Ставки податку за скиди окремих забруднюючих речовин у водні об’єкти:

Найменування забруднюючої речовини	Ставка податку, гривень за 1 тону
Азот амонійний	12883,84
Органічні речовини (за показниками біохімічного споживання кисню (БСК 5))	5156,8
Завислі речовини	369,52
Нафтопродукти	75792,4
Нітрати	1108,56
Нітрити	63278,16
Сульфати	369,52
Фосфати	10297,44
Хлориди	369,52

245.2. Ставки податку за скиди у водні об’єкти забруднюючих речовин, які не увійшли до пункту 245.1 цієї статті та на які встановлено гранично допустиму концентрацію або орієнтовно безпечний рівень впливу:

Гранично допустима концентрація забруднюючих речовин або орієнтовно безпечний рівень впливу, міліграмів на 1 літр	Ставка податку, гривень за 1 тону
До 0,001 (включно)	1349948,0
Понад 0,001—0,1 (включно)	978777,84
Понад 0,1—1 (включно)	168741,52
Понад 1—10 (включно)	17173,04
Понад 10	3437,76”.

39. Пункти 246.1 і 246.2 статті 246 викласти в такій редакції:

“246.1. Ставки податку за розміщення окремих видів надзвичайно небезпечних відходів:

246.1.1. обладнання та приладів, що містять ртуть, елементи з іонізуючим випромінюванням, — 908,74 гривні за одиницю;

246.1.2. люмінесцентних ламп — 15,81 гривні за одиницю.

246.2. Ставки податку за розміщення відходів, які встановлюються залежно від класу небезпеки та рівня небезпечності відходів:

Клас небезпеки відходів	Рівень небезпечності відходів	Ставка податку, гривень за 1 тонну
I	надзвичайно небезпечні	1475,93
II	високонебезпечні	53,76
III	помірно небезпечні	13,48
IV	малонебезпечні	5,25
	малонебезпечні нетоксичні відходи гірничої промисловості	1,50”.

40. У пункті 247.1 статті 247 цифри “0,0127” замінити цифрами “0,0133”.

41. Пункт 248.1 статті 248 викласти в такій редакції:

“248.1. Ставки податку за тимчасове зберігання радіоактивних відходів їх виробниками понад установлений особливими умовами ліцензії строк:

Категорія відходів	Ставка податку за тимчасове зберігання радіоактивних відходів (крім відходів, представлених як джерела іонізуючого випромінювання), гривень за 1 куб. метр	Ставка податку за тимчасове зберігання радіоактивних відходів, представлених як джерела іонізуючого випромінювання, гривень за 1 куб. сантиметр
Високоактивні	632539,66	21084,66
Середньоактивні та низькоактивні	11807,40	4216,92”.

42. У статті 252:

1) абзац перший пункту 252.1 викласти у такій редакції:

“252.1. Платники рентної плати за користування надрами для видобування корисних копалин у вигляді товарної продукції гірничого підприємства — видобутої корисної копалини (мінеральної сировини), види якої встановлені кондиціями на мінеральну сировину об’єкту (ділянки) надр (далі — платники рентної плати)”;

2) абзац перший пункту 252.3 викласти у такій редакції:

“252.3. Об’єктом оподаткування рентною платою за користування надрами для видобування корисних копалин по кожній наданій у користування ділянці надр, що визначена у відповідному спеціальному дозволі, є обсяг товарної продукції гірничого підприємства - видобутої

корисної копалини (мінеральної сировини), що є результатом господарської діяльності з видобування корисних копалин у податковому (звітному) періоді, види якої встановлені кондиціями на мінеральну сировину об'єкту (ділянки) надр, до якої належать:";

3) пункт 252.5 викласти у такій редакції:

“252.5. Види товарної продукції гірничого підприємства - видобутої корисної копалини (мінеральної сировини) визначаються платником рентної плати згідно із видами продукції, які встановлені кондиціями на мінеральну сировину об'єкту (ділянки) надр, у тому числі кондиції товарів та послуг, з урахуванням затверджених платником схем руху товарної продукції гірничого підприємства — видобутої корисної копалини (мінеральної сировини) на виробничих дільницях та місцях зберігання з урахуванням складу вихідної сировини, умов конкретного виробництва, особливостей технологічного процесу та вимог до кінцевої продукції.”;

4) у підпункті 252.7.2 пункту 252.7 після слів “вуглеводневої сировини” доповнити словами “, а також руд заліза”;

5) пункт 252.8 доповнити абзацами такого змісту:

“Фактична ціна реалізації для руд заліза визначається центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику економічного розвитку, за податковий (звітний) період, як середня вартість залізної руди за індексом IODEX 62% FE CFR China, перерахована у гривні за тонну за курсом Національного банку України станом на 1 число місяця, що настає за податковим (звітним) періодом, за інформацією, що офіційно зазначена світовим інформаційним агентством Platts.

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику економічного розвитку, до 10 числа місяця, наступного за податковим (звітним) періодом, розміщує визначену фактичну ціну реалізації руд заліза на своєму офіційному веб-сайті у спеціальному розділі та повідомляє центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику.”;

6) абзац четвертий пункту 252.16 викласти у такій редакції:

“Крмпе — коефіцієнт рентабельності гірничого підприємства у розмірі 0,20, крім випадків, коли більша величина такого коефіцієнту затверджена в техніко-економічних розрахунках матеріалів геолого-економічної оцінки запасів корисних копалин ділянки надр, затверджених центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері геологічного вивчення та раціонального використання надр (десятковий дріб) при встановленні кондицій на мінеральну сировину об'єкту (ділянки) надр;”;

7) абзац шостий пункту 252.18 викласти у такій редакції:

“Кпп — коригуючий коефіцієнт, величина якого відповідає встановленому у пункті 252.22 цієї статті або величині добутку кількох коефіцієнтів, встановлених у пункті 252.22 цієї статті, у разі наявності підстав їх одночасного застосування за відповідними критеріями.”;

8) абзац перший пункту 252.19 викласти у такій редакції:

“252.19. Обсяг (кількість) відповідного виду товарної продукції гірничого підприємства - видобутої корисної копалини (мінеральної сировини), згідно із видами продукції, які встановлені затвердженими кондиціями на мінеральну сировину об'єкту (ділянки) надр, визначається платником рентної плати самостійно у журналі обліку видобутих корисних копалин відповідно до вимог затверджених ним схем руху видобутої корисної копалини (мінеральної сировини) на виробничих дільницях та місцях зберігання з урахуванням складу вихідної сировини, умов конкретного виробництва, особливостей технологічного процесу та вимог до кінцевої продукції і нормативних актів, що регламентують вимоги визначення якості сировини та кінцевого продукту, визначення вмісту основної та супутньої корисної копалини в лабораторіях, атестованих згідно з правилами уповноваження та атестації у державній метрологічній системі.”;

9) у пункті 252.20:

абзац перший викласти у такій редакції:

“252.20. Ставки рентної плати за користування надрами для видобування корисних копалин за видобуті корисні копалини (мінеральну сировину), види товарної продукції гірничого підприємства якої затверджені кондиціями на мінеральну сировину об'єкту (ділянки) надр, установлюються у відсотках від вартості товарної продукції гірничого підприємства у таких розмірах:”;

у таблиці позиції:

“Назва груп корисних копалин, що надана у користування надрами гірничому підприємству	Ставка, відсоток від вартості товарної продукції гірничого підприємства”
замінити позиціями:	
“Назва груп корисних копалин, що надана у користування надрами гірничому підприємству для видобування корисної копалини у вигляді товарної продукції гірничого підприємства — видобутої корисної копалини (мінеральної сировини)	Ставка, відсоток від вартості товарної продукції гірничого підприємства - видобутої корисної копалини (мінеральної сировини)”;

позиції та цифри:

“руди заліза

12,00, якщо середня вартість залізної руди за індексом IODEX 58 % FE CFR China, то офіційно визначений світовим інформаційним агентством Platts, за податковий (звітний) період становить 70 і більше доларів США;

11,00, якщо середня вартість залізної руди за індексом IODEX 58 % FE CFR China, що офіційно визначений світовим інформаційним агентством Platts, за податковий (звітний) період становить менше 70 доларів США⁴”;

замінити позиціями та цифрами:

“руди заліза

3,50, якщо середня вартість залізної руди за індексом IODEX 62 % FE CFR China, що офіційно визначений світовим інформаційним агентством Platts, за податковий (звітний) період становить 100 доларів США і менше;

5,00, якщо середня вартість залізної руди за індексом IODEX 62 % FE CFR China, що офіційно визначений світовим інформаційним агентством Platts, за податковий (звітний) період становить більше 100 та не перевищує 200 доларів США включно;

10,00, якщо середня вартість залізної руди за індексом IODEX 62 % FE CFR China, що офіційно визначений світовим інформаційним агентством Platts, за податковий (звітний) період становить більше 200 доларів США”;

примітку 4 виключити;

10) у пункті 252.22 доповнити таблицю такою позицією:

“Видобування руд заліза 0,90”.

43. Пункт 253.5 статті 253 викласти в такій редакції:

“253.5. Ставки рентної плати за користування надрами в цілях, не пов’язаних з видобуванням корисних копалин, встановлюються залежно від корисних властивостей надр і ступеня екологічної безпеки під час їх використання у таких розмірах:

Характер користування надрами	Вид користування надрами	Одиниця виміру	Ставка рентної плати за користування надрами в цілях, не пов'язаних з видобуванням корисних копалин, за одиницю обсягу користування надрами, гривень на рік
Використання підземного простору надр — пористих чи тріщинуватих геологічних утворень (пластів-колекторів)	зберігання природного газу та газоподібних продуктів	тис. куб. метрів активного об'єму	0,56
Використання підземного простору — спеціально створених та існуючих гірничих виробок (відпрацьованих і пристосованих), а також природних порожнин (печер)	зберігання нафти та інших рідких нафтопродуктів	куб. метрів	0,56
	витримування виноматеріалів, виробництво і зберігання винопродукції	кв. метрів	1,59
	вироснування грибів, овочів, квітів та інших рослин	—“—	0,90
	зберігання харчових продуктів, промислових та інших товарів, речовин і матеріалів	—“—	0,69
	провадження іншої господарської діяльності	—“—	2,23.”.

44. Пункт 254.4 статті 254 викласти в такій редакції:

“254.4. Ставки рентної плати за користування радіочастотним ресурсом України встановлюються в таких розмірах:

Вид радіозв'язку	Діапазон радіочастот	Ставка рентної плати за 1 МГц смуги радіочастот на місяць, гривень
1. Радіорелейний зв'язок фіксованої радіослужби	0,03—300 ГГц	1,11
2. Радіозв'язок: фіксованої, рухомої сухопутної радіослужб	0,03—470 МГц	1089,38
морської радіослужби	0,03—470 МГц	544,69
3. Радіозв'язок у системі охоронної та охоронно-пожежної сигналізації	30—470 МГц	1089,38
4. Радіозв'язок з використанням радіоподовжувачів	30—470 МГц	546,39
5. Радіозв'язок у системі передавання даних з використанням шумоподібних сигналів	1427—2400 МГц 2400—2483,5 МГц 5150—5850 МГц	27,52 ¹
6. Радіозв'язок у системі з фіксованим абонентським радіодоступом стандарту DECT	30—3000 МГц	54,98
7. Транкінговий радіозв'язок	30—470 МГц	3378,05
8. Пошуковий радіозв'язок	30—960 МГц	43574,69
9. Радіолокаційна та радіонавігаційна радіослужби	30—3000 МГц 3—30 ГГц	109,95
10. Радіозв'язок супутникової рухомої та фіксованої радіослужб	30—3000 МГц 3—30 ГГц	
11. Стільниковий радіозв'язок	300—791 МГц 821—832 МГц 862—880 МГц 915—925 МГц 960—1710 МГц 1785—1805 МГц 1880—1920 МГц 1980—2110 МГц 2170—2200 МГц	24239,51 ¹

Вид радіозв'язку	Діапазон радіочастот	Ставка рентної плати за 1 МГц смуги радіочастот на місяць, гривень
	791—821 МГц	24239,51 ^{2, 3, 4}
	832—862 МГц	
	880—915 МГц	
	925—960 МГц	
	1710—1785 МГц	24239,51 ^{2, 5, 6}
	1805—1880 МГц	
	1920—1980 МГц	
	2110—2170 МГц	
	2510—2545 МГц	3150,00 ^{2, 7, 8}
	2565—2570 МГц	
	2630—2665 МГц	
	2685—2690 МГц	
12. Радіозв'язок у багатоканальних розподільчих системах для передавання та ретрансляції телевізійного зображення, передавання звуку, цифрової інформації	2000—2300 МГц 2400—2510 МГц 2545—2565 МГц 2570—2575 МГц 2610—2630 МГц 2665—2685 МГц 2690—3400 МГц 3800—7000 МГц	48,12 ¹
	10—42,5 ГГц	17,19 ¹
13. Передавання звуку залежно від потужності: до 1 кВт включно від 1,1 до 10 кВт включно від 10,1 до 100 кВт включно від 101 до 500 кВт включно від 501 кВт і вище	30 кГц—30 МГц	1305,85 1962,25 2776,71 3268,10 5429,63
14. Передавання та ретрансляція телевізійного зображення залежно від потужності: від 1 до 10 Вт включно від 10,1 до 100 Вт включно від 101 Вт до 1 кВт включно від 1,1 до 5 кВт включно від 5,1 до 20 кВт включно	30—300 МГц	54,98 164,97 271,48 436,45 817,90

Вид радіозв'язку	Діапазон радіочастот	Ставка рентної плати за 1 МГц смуги радіочастот на місяць, гривень
від 20,1 кВт і вище		1089,38
15. Передавання звуку залежно від потужності:	66—74 МГц 87,5—108 МГц	
до 100 Вт включно		408,94
від 101 Вт до 1 кВт включно		817,90
від 1,1 до 10 кВт включно		1305,85
від 10,1 кВт і вище		1635,74
16. Передавання та ретрансляція телевізійного зображення залежно від потужності:	300—880 МГц	
до 10 Вт включно		37,81
від 10,1 до 100 Вт включно		75,60
від 101 Вт до 1 кВт включно		164,97
від 1,1 до 5 кВт включно		326,51
від 5,1 до 20 кВт включно		652,93
від 20,1 кВт і вище		817,90
16 ¹ . Види радіозв'язку (незалежно від служби, системи, радіотехнології, радіоелектронних засобів, випромінювальних пристроїв)	2300—2400 МГц 2575—2610 МГц 3400—3800 МГц	3150,00
17. Види радіозв'язку (служби, системи, радіотехнології, радіоелектронні засоби, випромінювальні пристрої), що не зазначені у пунктах 1—16 ¹ пункту 254.4 цієї статті	9 кГц—400 ГГц	1635,74

¹ Для ширини смуги радіочастот до 30 МГц (15 x 2) у кожному регіоні окремо, що належить окремому платнику рентної плати — користувачу радіочастотного ресурсу, застосовується понижувальний коефіцієнт 0,75.

² Для ширини безперервного інтервалу (суцільної смуги) радіочастот менше 10 МГц (5 x 2) у кожному регіоні окремо та/або в усіх регіонах України, що належать окремому платнику рентної плати — користувачу радіочастотного ресурсу, застосовується підвищувальний коефіцієнт 1,2.

³ Для ширини смуги радіочастот, яка перевищує 20 МГц (10 x 2) у кожному регіоні окремо, що належать окремому платнику рентної плати — користувачу радіочастотного ресурсу, застосовується підвищувальний коефіцієнт 1,4.

⁴ Для ширини безперервного інтервалу (суцільної смуги) радіочастот в усіх регіонах України, що дорівнює або перевищує 10 МГц (5 x 2) у кожному регіоні, за умови, що загальна ширина смуги радіочастот не перевищує 20 МГц (10 x 2) в одному діапазоні радіочастот, що належать окремому платнику рентної плати — користувачу радіочастотного ресурсу, застосовується понижувальний коефіцієнт 0,75.

⁵ Для ширини смуги радіочастот, яка перевищує 30 МГц (15 x 2) у кожному регіоні окремо, що належать окремому платнику рентної плати — користувачу радіочастотного ресурсу, застосовується підвищувальний коефіцієнт 1,4.

⁶ Для ширини безперервного інтервалу (суцільної смуги) радіочастот в усіх регіонах України, що дорівнює або перевищує 10 МГц (5 x 2) у кожному регіоні, за умови, що загальна ширина смуги радіочастот не перевищує 30 МГц (15 x 2) в одному діапазоні радіочастот, що належать окремому платнику рентної плати — користувачу радіочастотного ресурсу, застосовується понижувальний коефіцієнт 0,75.

⁷ Для ширини смуги радіочастот, яка перевищує 40 МГц (20 x 2) у кожному регіоні окремо, що належать окремому платнику рентної плати — користувачу радіочастотного ресурсу, застосовується підвищувальний коефіцієнт 1,4.

⁸ Для ширини безперервного інтервалу (суцільної смуги) радіочастот в усіх регіонах України, що дорівнює або перевищує 10 МГц (5 x 2) у кожному регіоні, за умови, що загальна ширина смуги радіочастот не перевищує 40 МГц (20 x 2) в одному діапазоні радіочастот, що належать окремому платнику рентної плати — користувачу радіочастотного ресурсу, застосовується понижувальний коефіцієнт 0,75.

Передбачені цими примітками підвищувальні та понижувальні коефіцієнти застосовуються окремо до об'єкта оподаткування шляхом додавання/віднімання грошового значення відповідного коефіцієнта до нього. Грошове значення коефіцієнта розраховується шляхом визначення різниці між об'єктом оподаткування, до якого застосовується коефіцієнт, помножений на коефіцієнт, та об'єктом оподаткування, до якого застосовується коефіцієнт.

Щомісяця, до 10 числа місяця, наступного за звітним, національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, на своєму офіційному веб-сайті оприлюднює, а також надає центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, інформацію про видані ліцензії на користування

радіочастотним ресурсом України із зазначенням смуг радіочастот та з урахуванням радіотехнології і технологічних особливостей використання таких смуг щодо кожного платника рентної плати за користування радіочастотним ресурсом, який обчислює суму рентної плати відповідно до позиції 11 пункту 254.4 цієї статті, в обсягах, необхідних для визначення потреби застосування коефіцієнтів до ставок рентної плати за користування радіочастотним ресурсом, передбачених цими примітками, за формою, затвердженою національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, та центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.”.

45. У статті 255:

1) підпункти 255.5.1 —255.5.7 пункту 255.5 викласти в такій редакції:

“255.5.1. за спеціальне використання поверхневих вод:

Район річкових басейнів	Ставка рентної плати, гривень за 100 куб. метрів
Район басейну річки Дніпро	75,53
Район басейну річки Дністер	39,90
Район басейну річки Дунай	29,96
Район басейну річки Південний Буг	89,87
Район басейну річки Дон	129,90
Район басейну річки Вісла	39,90
Район басейну річок Криму	133,19
Район басейну річок Причорномор'я	159,91
Район басейну річок Приазов'я	159,91;

255.5.2. за спеціальне використання підземних вод:

Найменування регіону	Ставка рентної плати, гривень за 100 куб. метрів
Автономна Республіка Крим (крім м. Севастополя)	123,18
м. Севастополь	123,18
Область:	
Вінницька	106,46
Волинська	109,97
Дніпропетровська	93,29

Найменування регіону	Ставка рентної плати, гривень за 100 куб. метрів
Донецька	126,59
Житомирська	106,46
Закарпатська	69,95
Запорізька:	
Веселівський, Мелітопольський, Приазовський, Якимівський райони	106,46
інші адміністративно-територіальні одиниці області	96,63
Івано-Франківська:	
Богородчанський, Верховинський, Долинський, Косівський, Надвірнянський, Рожнятівський райони	166,51
інші адміністративно-територіальні одиниці області	93,29
Київська:	
Білоцерківський, Бородянський, Броварський, Васильківський, Іванківський, Кагарлицький, Києво- Святошинський, Макарівський, Миронівський, Обухівський, Поліський райони	77,39
інші адміністративно-територіальні одиниці області	91,31
Кіровоградська	123,18
Львівська	96,63
Луганська	139,84
Миколаївська	139,84
Одеська	116,56
Полтавська:	
Великобагачанський, Гадяцький, Зіньківський, Лохвицький, Лубенський, Миргородський, Новосанжарський, Решетилівський, Хорольський, Шишацький райони	72,02
інші адміністративно-територіальні одиниці області	80,26
Рівненська:	
Володимирецький, Здолбунівський, Костопільський, Рівненський, Сарненський, Острозький райони	85,91
інші адміністративно-територіальні одиниці області	99,80

Найменування регіону	Ставка рентної плати, гривень за 100 куб. метрів
Сумська:	
Глухівський, Сумський, Роменський, Шосткинський райони	80,26
інші адміністративно-територіальні одиниці області	91,41
Тернопільська	129,90
Харківська	99,86
Херсонська	99,86
Хмельницька:	
Деражнянський, Краси́лівський, Лети́чівський, Старокостянтинівський, Хмельницький, Полонський, Шепетівський райони	83,29
інші адміністративно-територіальні одиниці області	126,59
Черкаська	72,02
Чернівецька	116,56
Чернігівська:	
Городнянський, Корюківський, Ічнянський, Сосницький, Сновський, Талалаївський райони	99,86
інші адміністративно-територіальні одиниці області	78,08
м. Київ	99,50;

255.5.3. для потреб гідроенергетики — 12,95 гривні за 10 тис. куб. метрів води, пропущеної через турбіни гідроелектростанцій;

255.5.4. для потреб водного транспорту з усіх річок, крім Дунаю:

для вантажного самохідного і несамохідного флоту, що експлуатується, — 0,2219 гривні за 1 тоннаж — добу експлуатації;

для пасажирського флоту, що експлуатується, — 0,0246 гривні за 1 місце — добу експлуатації;

255.5.5. для потреб рибництва:

67,97 гривні за 10 тис. куб. метрів поверхневої води;

81,71 гривні за 10 тис куб. метрів підземної води;

255.5.6. за воду, що входить виключно до складу напоїв:

63,22 гривні за 1 куб. метр поверхневої води;

73,73 гривні за 1 куб. метр підземної води;

255.5.7. за шахтну, кар’єрну та дренажну воду — 14,64 гривні за 100 куб. метрів води.”;

2) пункт 255.8 виключити.

46. Пункт 256.3 статті 256 викласти в такій редакції:

“256.3. Ставки рентної плати за спеціальне використання лісових ресурсів встановлюються у таких розмірах:

256.3.1. за заготівлю деревини основних лісових порід:

Найменування лісової породи	Ставка за 1 щільний куб. метр деревини, гривень			
	ділової (без кори)			дров’яної (з корою)
	великої	середньої	дрібної	
Перший пояс лісів				
Сосна	304,60	196,20	75,66	8,24
Модрина	135,57	117,19	44,57	10,29
Ялина, ялиця	280,28	239,80	91,78	10,37
Дуб (крім дуба коркового)	800,39	382,48	128,56	13,47
Ясен, клен (крім явора)	300,12	255,05	128,56	13,47
Бук	575,33	368,60	123,39	11,43
Береза, вільха чорна, граб звичайний, в’яз, липа	43,54	38,91	29,53	10,29
Осика, вільха сіра, тополя	26,48	21,77	17,20	7,27
Другий пояс лісів				
Сосна	256,03	165,74	64,26	7,27
Модрина	117,19	99,09	38,32	9,37
Ялина, ялиця	236,80	202,15	78,49	8,86
Дуб (крім дуба коркового)	675,97	326,62	107,76	10,29
Ясен, клен (крім явора)	253,46	217,71	107,76	10,29
Бук	488,34	312,61	104,73	9,37
Береза, вільха чорна, граб звичайний, в’яз, липа	37,34	31,14	24,87	8,24
Осика, вільха сіра, тополя	21,77	20,22	15,56	6,21;

256.3.2. за заготівлю деревини неосновних лісових порід:

Найменування лісової породи	Ставка за 1 щільний куб. метр деревини, гривень			
	ділової (без кори)			дров'яної (з корою)
	великої	середньої	дрібної	
Перший пояс лісів				
Самшит	1401,06	1197,37	598,16	13,47
Бархат, горіх	872,42	746,43	373,25	13,47
Груша, кизил, явір	699,80	598,72	299,59	13,47
Абрикос, вишня, ялівець, обліпіха, слива (крім терну), черешня, шовковиця, яблуня	522,52	446,31	222,93	13,47
Каштан, дуб корковий	436,93	373,25	186,59	13,47
Барбарис, гледичія, кипарис, шипшина	348,33	298,59	149,27	13,47
Акація, бруслина, бирючина, глід, граб східний, тамарикс, калина, крушина, ліщина, горобина, бузок, скумпія, свидина, терен, черемха	261,25	223,93	112,00	13,47
Верба, чагарники (крім зазначених в інших позиціях)	87,07	74,67	37,34	7,27
Другий пояс лісів				
Самшит	1186,52	1013,87	508,00	10,29
Бархат, горіх	743,27	634,51	317,26	10,29
Груша, кизил, явір	593,98	506,96	254,01	10,29
Абрикос, вишня, ялівець, обліпіха, слива (крім терну), черешня, шовковиця, яблуня	444,76	381,00	190,68	10,29
Каштан, дуб корковий	371,62	318,80	158,62	10,29

Найменування лісової породи	Ставка за 1 щільний куб. метр деревини, гривень			
	ділової (без кори)			дров'яної (з корою)
	великої	середньої	дрібної	
Барбарис, гледичія, кипарис, шипшина	297,09	253,46	126,44	10,29
Акація, бруслина, бирючина, глід, граб східний, тамарикс, калина, крушина, ліщина, горобина, бузок, скумпія, свидина, терен, черемха	222,37	189,75	95,38	10,29
Верба, чагарники (крім зазначених в інших позиціях)	74,67	63,68	32,17	6,21”.

47. У статті 269:

1) у назві статті слово ““земельного податку” замінити словами “плати за землю”;

2) пункт 269.1 викласти у такій редакції:

“269.1. Платниками плати за землю є:

269.1.1. платники земельного податку:

269.1.1.1. власники земельних ділянок, земельних часток (паїв);

269.1.1.2. землекористувачі, яким відповідно до закону надані у користування земельні ділянки державної та комунальної власності на правах постійного користування, без встановлення строку;

269.1.1.3. землекористувачі, які використовують земельні ділянки державної та комунальної власності, в тому числі самовільно зайняті, без оформлення правовстановлюючих документів;

269.1.2. платники орендної плати — землекористувачі (орендарі) земельних ділянок державної і комунальної власності на умовах оренди.”.

48. Статтю 270 викласти у такій редакції:

“Стаття 270. Об’єкти оподаткування платою за землю

270.1. Об’єктами оподаткування платою за землю є:

270.1.1. об’єкти оподаткування земельним податком:

270.1.1.1. земельні ділянки та земельні частки (паї), які перебувають у власності;

270.1.1.2. земельні ділянки державної або комунальної власності, які перебувають у володінні на праві постійного користування, без встановлення строку;

270.1.1.3. земельні ділянки, які знаходяться в користуванні без оформлення правовстановлюючих документів, в тому числі самовільно зайняті;

270.1.2. об'єкти оподаткування орендною платою — земельні ділянки державної і комунальної власності, надані в користування на умовах оренди.”.

49. У статті 271:

1) у назві статті слова “земельним податком” замінити словами “платою за землю”;

2) у підпунктах 271.1.1 та 271.1.2 пункту 271.1 слова “земельних ділянок” замінити словами “земельної ділянки”.

50. У статті 282:

1) назву після слова “сплати” доповнити словом “земельного”;

2) у підпункті 282.1.4 пункту 282.1 після слів “науки (крім національних та державних дендрологічних парків)” доповнити словами “(за умови використання за цільовим призначенням)”.

51. У статті 284:

1) абзац перший пункту 284.1 викласти в такій редакції:

“284.1. Верховна Рада Автономної Республіки Крим та органи місцевого самоврядування встановлюють ставки плати за землю та пільги щодо земельного податку, що сплачується на відповідній території, а також приймають рішення про встановлення факту користування юридичною або фізичною особою земельною ділянкою державної та комунальної власності, у тому числі самовільно зайнятою, без оформлення правовстановлюючих документів.”;

2) доповнити абзацом такого змісту:

“Рішення про встановлення факту користування юридичною або фізичною особою земельною ділянкою державної та комунальної власності, у тому числі самовільно зайнятою, без оформлення правовстановлюючих документів, надаються відповідному контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки, щодо якої прийнято таке рішення, до 1 числа місяця, що настає за місяцем у якому прийнято таке рішення.”;

3) доповнити пунктом 284.5 такого змісту:

“284.5. У разі прийняття відповідним органом місцевого самоврядування рішення про встановлення факту користування юридичною або фізичною особою земельною ділянкою державної та комунальної власності, у тому числі самовільно зайнятою, без оформлення правовстановлюючих документів, податкові зобов'язання справляються починаючи з місяця, наступного за місяцем, у якому прийнято таке рішення”.

52. У статті 286:

1) у пункті 286.1:

абзац перший замінити абзацами такого змісту:

“286.1. Підставою для нарахування земельного податку є:

дані державного земельного кадастру;

дані державних актів, виданих до 1 січня 2013 року, якими посвідчено право власності або право постійного користування земельною ділянкою (державні акти на землю), надані її власником або постійним користувачем;

рішення про встановлення факту користування юридичною або фізичною особою земельною ділянкою державної та комунальної власності, у тому числі самовільно зайнятою, без оформлення правовстановлюючих документів.”;

2) доповнити пунктом 286.8 такого змісту:

“286.8. За самовільно зайняту земельну ділянку, щодо якої прийнято рішення відповідним органом місцевого самоврядування податкові зобов'язання нараховуються у розмірі річної суми платежу. Нарахування податку припиняється з року, наступного після звільнення самовільно зайнятої земельної ділянки.”.

53. Статтю 287 доповнити пунктом 287.11 такого змісту:

“287.11. За самовільно зайняту земельну ділянку, щодо якої прийнято рішення відповідним органом місцевого самоврядування податкові зобов'язання сплачується у розмірі річного платежу до 30 числа місяця, наступного за місяцем, у якому прийнято таке рішення.”.

54. У статті 288 пункти 288.2 та 288.3 виключити.

55. Підпункт 291.5¹.1 пункту 291.5¹ статті 291 доповнити абзацом такого змісту:

“суб'єкти господарювання, діяльність яких згідно з КВЕД-2010 відноситься до класів 01.47 (розведення свійської птиці), 01.49 (в частині

розведення та вирощування перепелів і страусів) та 10.12 (виробництво м'яса свійської птиці);”.

56. Після статті 297 доповнити статтею 297¹ такого змісту:

“Стаття 297¹. Особливості визначення загального мінімального податкового зобов'язання платників єдиного податку

297¹.1. Платники єдиного податку — власники, орендарі, користувачі на інших умовах (в тому числі на умовах емфітевзису) земельних ділянок, віднесених до сільськогосподарських угідь, а також голови сімейних фермерських господарств, в тому числі щодо земельних ділянок, що належать членам такого сімейного фермерського господарства та використовуються таким сімейним фермерським господарством, зобов'язані подавати додаток з розрахунком загального мінімального податкового зобов'язання у складі податкової декларації за податковий (звітний) рік.

Форма додатку з розрахунком загального мінімального податкового зобов'язання, затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

У такому додатку, зокрема, зазначаються:

кадастрові номери земельних ділянок, для яких визначається мінімальне податкове зобов'язання, їх нормативна грошова оцінка та площа;

сума загального мінімального податкового зобов'язання, сума мінімального податкового зобов'язання по кожній земельній ділянці окремо;

загальна сума сплачених платником єдиного податку податків, зборів, платежів, контроль за справлянням яких покладено на контролюючі органи, пов'язаних з виробництвом та реалізацією власної сільськогосподарської продукції та/або з власністю та/або користуванням (орендою, суборендою, емфітевзисом, постійним користуванням) земельними ділянками, віднесеними до сільськогосподарських угідь (далі у цій статті - загальна сума сплачених податків, зборів, платежів), за рік, що передує податковому (звітному) року;

різниця між сумою загального мінімального податкового зобов'язання та загальною сумою сплачених податків, зборів, платежів.

297¹.2. Різниця між сумою загального мінімального податкового зобов'язання та загальною сумою сплачених податків, зборів, платежів обчислюється шляхом віднімання від розрахованого платником єдиного податку загального мінімального податкового зобов'язання загальної суми сплачених податків, зборів, платежів, а саме:

єдиного податку;

податку на прибуток від реалізації власної сільськогосподарської продукції (у разі переходу у податковому (звітному) році на спрощену систему оподаткування із загальної);

податку на доходи фізичних осіб та військового збору з доходів (чистого оподаткованого доходу) від продажу (реалізації) власної сільськогосподарської продукції (у разі його сплати);

податку на доходи фізичних осіб та військового збору з доходів у вигляді заробітної плати фізичних осіб, які перебувають з платником єдиного податку у трудових або цивільно-правових відносинах, з доходів за договорами оренди, суборенди, емфітевзису земельних ділянок, а також з доходів, виплачених у вигляді дивідендів;

плати за землю;

рентної плати за спеціальне використання води (у разі її сплати).

У разі використання земельної ділянки на праві емфітевзису податок на доходи фізичних осіб та військовий збір, сплачені під час здійснення виплат за таким договором емфітевзису, щорічно враховується у частці, розрахованій пропорційно до річної суми нарахованої амортизації на нематеріальний актив у вигляді права користування земельною ділянкою за договором емфітевзису.

297¹.3. При позитивному значенні різниці між сумою загального мінімального податкового зобов'язання та загальною сумою сплачених податків, зборів, платежів платник єдиного податку зобов'язаний збільшити визначену в податковій декларації суму єдиного податку, що підлягає сплаті до бюджету, на суму такого позитивного значення та сплатити таку збільшену суму єдиного податку до бюджету в порядку та строки, визначені цим Кодексом для сплати єдиного податку.

Сума єдиного податку в частині позитивного значення такої різниці не враховується у загальній сумі сплачених податків, зборів, платежів у наступному податковому (звітному) періоді”.

57. У розділі XX “Перехідні положення”:

1) підрозділ 1 доповнити пунктом 18 такого змісту:

“18. До загального місячного (річного) оподаткованого доходу платника податку на доходи фізичних осіб не включаються суми доходів, отриманих платником податку у вигляді часткової або повної компенсації відсоткових (процентних) ставок, яка виплачується в рамках бюджетної програми “Забезпечення функціонування Фонду розвитку підприємництва” та державної програми впровадження фінансово-кредитних механізмів забезпечення громадян житлом на умовах,

визначених Кабінетом Міністрів України, а також суми коштів, отриманих платником податку на безповоротній основі від Фонду розвитку інновацій;

2) у підрозділі 2:

доповнити пунктом 77 такого змісту:

“77. Суми податку на додану вартість, сплачені (нараховані) у зв’язку з придбанням товарів/послуг, зазначені в податкових накладних / розрахунках коригування до таких податкових накладних, які зареєстровані в Єдиному реєстрі податкових накладних, та які до набрання чинності Законом України “Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо забезпечення збалансованості бюджетних надходжень” протягом 1095 календарних днів з дати їх складання не були включені до податкового кредиту, включаються до податкового кредиту протягом 180 календарних днів з дати набрання чинності вказаним Законом, але не пізніше 1095 календарного дня з дати складання таких податкових накладних / розрахунків коригування до таких податкових накладних.

Платники податку, які застосовують касовий метод податкового обліку, суми податку, зазначені в податкових накладних/розрахунках коригування до таких податкових накладних, зареєстрованих в Єдиному реєстрі податкових накладних, та не включені до податкового кредиту у зв’язку з відсутністю фактів списання коштів з банківського рахунку (видачі з каси) платника податку або надання інших видів компенсацій вартості поставлених (або тих, що підлягають поставці) йому товарів/послуг, мають право на включення таких сум до податкового кредиту у звітному податковому періоді, в якому відбулося списання коштів з банківського рахунку (видачі з каси) платника податку або надання інших видів компенсацій вартості поставлених (або тих, що підлягають поставці) йому товарів/послуг, але не пізніше ніж через 60 календарних днів з дати такого списання, надання інших видів компенсацій.

У разі зупинення реєстрації податкових накладних / розрахунків коригування до таких податкових накладних в Єдиному реєстрі податкових накладних, зазначених у абзаці першому цього пункту, згідно з пунктом 201.16 статті 201 цього Кодексу перебіг строку 180 календарних днів переривається на період зупинення реєстрації таких податкових накладних / розрахунків коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних.”;

3) підрозділ 4 доповнити пунктом 4² такого змісту:

“4². Для великих платників податків сума від’ємного значення об’єкта оподаткування минулих податкових (звітних) років, непогашена станом на перше січня 2022 року позитивним значенням об’єкта оподаткування, враховується у зменшення фінансового результату до оподаткування податкових (звітних) періодів 2023 року у розмірі 50 відсотків від такої непогашеної суми.”;

4) у підрозділі 5:

пункт 16 викласти у такій редакції:

“16. Тимчасово, до 31 грудня 2029 року включно, встановити:

протягом трьох звітних місяців поспіль, що передують місяцю, в якому підвищуються ставки акцизного податку на тютюнові вироби, середньомісячний обсяг продажу марок акцизного податку підприємству - виробнику та/або імпортеру тютюнових виробів продавцем марок акцизного податку не може перевищувати 115 відсотків середньомісячного обсягу реалізації на митній території України тютюнових виробів таким підприємством — виробником та/або імпортером за попередні дев’яти календарних місяців;

протягом трьох звітних місяців поспіль, що передують місяцю, в якому підвищуються ставки акцизного податку на тютюнові вироби, з обсягів реалізації на внутрішній ринок тютюнових виробів виробниками та/або ввезення на митну територію України імпортерами, що перевищує 115 відсотків середньомісячного обсягу реалізації на внутрішньому ринку такої продукції або її ввезення таким підприємством-виробником та/або імпортером за попередні дев’ять місяців (що передують трьом звітним місяцям поспіль, що передують місяцю, в якому підвищуються ставки акцизного податку на тютюнові вироби), акцизний податок сплачується із застосуванням коефіцієнта 1,5.”;

доповнити пунктом 36 такого змісту:

“36. Установити, що за податковими зобов’язаннями з екологічного податку, що виникли:

з 1 липня 2021 до 31 грудня 2021 року включно ставки податку становлять 20 відсотків від ставок, передбачених у пунктах 245.1 та 245.2 статті 245 цього Кодексу;

з 1 січня 2022 до 31 грудня 2022 року включно ставки податку становлять 30 відсотків від ставок, передбачених у пунктах 245.1 та 245.2 статті 245 цього Кодексу;

з 1 січня 2023 до 31 грудня 2023 року включно ставки податку становлять 40 відсотків від ставок, передбачених у пунктах 245.1 та 245.2 статті 245 цього Кодексу;

з 1 січня 2024 до 31 грудня 2024 року включно ставки податку становлять 50 відсотків від ставок, передбачених у пунктах 245.1 та 245.2 статті 245 цього Кодексу;

з 1 січня 2025 до 31 грудня 2025 року включно ставки податку становлять 60 відсотків від ставок, передбачених у пунктах 245.1 та 245.2 статті 245 цього Кодексу;

з 1 січня 2026 до 31 грудня 2026 року включно ставки податку становлять 70 відсотків від ставок, передбачених у пунктах 245.1 та 245.2 статті 245 цього Кодексу;

з 1 січня 2027 до 31 грудня 2027 року включно ставки податку становлять 80 відсотків від ставок, передбачених у пунктах 245.1 та 245.2 статті 245 цього Кодексу;

з 1 січня 2028 до 31 грудня 2028 року включно ставки податку становлять 90 відсотків від ставок, передбачених у пунктах 245.1 та 245.2 статті 245 цього Кодексу;

з 1 січня 2029 року ставки податку становлять 100 відсотків від ставок, передбачених у пунктах 245.1 та 245.2 статті 245 цього Кодексу.”;

5) пункт 9 підрозділу 6 викласти у такій редакції:

“9. Установити, що індекс споживчих цін, що використовується для визначення коефіцієнта індексації нормативної грошової оцінки земель, застосовується із значенням 100 відсотків:

за 2017—2022 роки — для сільськогосподарських угідь (ріллі, багаторічних насаджень, сіножатей, пасовищ та перелогів);

за 2017—2020 роки — для земель населених пунктів та інших земель несільськогосподарського призначення.”;

6) у підрозділі 8:

пункт 5 викласти у такій редакції:

“5. Установити, що індекс споживчих цін для цілей оподаткування єдиним податком четвертої групи застосовується із значенням 100 відсотків:

для визначення коефіцієнта індексації нормативної грошової оцінки сільськогосподарських угідь (ріллі, сіножатей, пасовищ і багаторічних насаджень) за 2015 та 2017—2022 роки;

для визначення коефіцієнта індексації нормативної грошової земель водного фонду (внутрішніх водойм, озер, ставків, водосховищ) за 2015 та 2017—2020 роки”;

доповнити пунктом 6 такого змісту:

“6. До складу доходу платника єдиного податку першої — третьої груп не включаються суми доходів, отриманих платником податку у вигляді часткової або повної компенсації відсоткових (процентних) ставок, яка виплачується в рамках бюджетної програми “Забезпечення функціонування Фонду розвитку підприємництва” та державної програми впровадження фінансово-кредитних механізмів забезпечення громадян житлом на умовах, визначених Кабінетом Міністрів України, а також суми коштів, отриманих платником податку на безповоротній основі від Фонду розвитку інновацій;

7) у підрозділі 10:

у пункті 1.10 пункту 16¹ цифри і слово “16 і 17” замінити цифрами і словом “16, 17 і 18”;

пункт 38 доповнити підпунктом 38.14 такого змісту:

“38.14. На період здійснення заходів із забезпечення проведення операції Об’єднаних сил (ООС) щодо земельних ділянок, віднесених до сільськогосподарських угідь, що розташовані на тимчасово окупованій території та/або території населених пунктів на лінії зіткнення, мінімальне податкове зобов’язання не визначається”;

доповнити пунктами 64-65 такого змісту:

“64. Установити, що першим роком, за який визначається мінімальне податкове зобов’язання, є 2021 рік.

65. Установити, що штрафні санкції, передбачені статтею 123 цього Кодексу, при визначенні податкових зобов’язань платників податків з урахуванням мінімального податкового зобов’язання за 2021 рік, а також штрафні санкції, передбачені статтею 124 цього Кодексу за несвоєчасну сплату узгодженого податкового зобов’язання з податку на доходи фізичних осіб, розрахованого контролюючим органом з урахуванням загального мінімального податкового зобов’язання за 2021 рік, не застосовуються”.

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з 1 липня 2021 року, крім:

змін до підпункту 215.3.1 пункту 215.3 статті 215 Податкового кодексу України щодо ставок акцизного податку на алкогольні напої, який набирає чинності з першого числа третього місяця з дня набрання чинності цим Законом;

змін до підпункту 139.2.2 пункту 139.2 статті 139, статті 140 щодо податку на прибуток підприємств; до підпунктів 14.1.72, 14.1.73, 14.1.136 та 14.1.147 пункту 14.1 статті 14, статей 269, 270, 271, 282, 284, 286, 287 та 288, пункту 9 підрозділу 6 Розділу XX “Перехідні положення” щодо плати за землю; до пункту 5 підрозділу 8 Розділу XX “Перехідні положення” Податкового кодексу України щодо єдиного податку четвертої групи, які набирають чинності з 1 січня 2022 року;

змін до підпунктів 14.1.33¹, 14.1.114², 14.1.235 пункту 14.1 статті 14, статей 38¹, 72, 73, 141, 165, 170, 177, 297¹, пункту 38 підрозділу 10 розділу XX “Перехідні положення” Податкового кодексу України щодо мінімального податкового зобов’язання, які набирають чинності з 1 січня 2022 року;

змін до підпунктів 212.1.11, 212.1.17 пункту 212.1 статті 212, підпунктів 213.1.9, 213.1.14 пункту 213.1 статті 213, підпунктів 214.1.5, 214.1.6 пункту 214.1 статті 214, підпункту 215.3.10 пункту 215.3 статті 215, пункту 216.14 статті 216, пункту 221.7 статті 221 Податкового кодексу України щодо акцизного податку з реалізації суб’єктами господарювання роздрібною торгівлі підакцизних товарів з тютюнових виробів, тютюну та промислових замінників тютюну, рідин, що використовуються в електронних сигаретах, які набирають чинності з 1 січня 2022 року, але не раніше дня набрання чинності змін до Бюджетного кодексу України в частині запровадження механізму зарахування акцизного податку з реалізації суб’єктами господарювання роздрібною торгівлі підакцизних товарів з тютюнових виробів, тютюну та промислових замінників тютюну, рідин, що використовуються в електронних сигаретах, до місцевих бюджетів.

2. Положення розділу I цього Закону щодо внесення змін до підрозділу 1, підрозділу 8 (в частині доповнення пунктом 6) та пункту 1.10 пункту 16¹ підрозділу 10 розділу XX “Перехідні положення” Податкового кодексу України застосовуються до податкових (звітних) періодів, починаючи з 1 січня 2021 року.

3. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) у статті 283 Кодексу адміністративного судочинства України (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 35, /35-36, 37/, ст. 446):

частину першу доповнити пунктом 7 такого змісту:

“7) встановлення тимчасового обмеження керівника юридичної особи, яка є боржником, у праві виїзду за межі України.”;

у частині восьмій слова “визначених пунктами 1—4” замінити словами “визначених пунктами 1—4, 7”;

2) у статті 6 Закону України “Про порядок виїзду з України і в’їзду в Україну громадян України” (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 18, ст. 101):

частину першу доповнити пунктом 10 такого змісту:

“10) він є керівником юридичної особи — боржника, що не виконує встановленого Податковим кодексом України обов’язку щодо погашення податкового боргу такої юридичної особи, сума якого перевищує 1 мільйон гривень, — до повного погашення податкового боргу”;

3) У Законі України “Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, коньячного і плодового, алкогольних напоїв, тютюнових виробів, рідин, що використовуються в електронних сигаретах, та пального” (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 46, ст. 345):

а) у статті 1:

абзац двадцять третій виключити.

У зв’язку з цим абзаци двадцять третій — шістдесят сьомий вважати відповідно абзацами двадцять другим — шістдесят шостим;

у абзаці двадцять четвертому слова “державного зразка, який” замінити словами “, що”;

у абзаці шістдесят другому слово “призупинення/” виключити;

б) частину другу статті 2 викласти в такій редакції:

“Ліцензія на виробництво спирту видається підприємствам, що мають встановлені цілодобові системи відеоспостереження за виробництвом та відпуском продукції. Відключення або не встановлення на усіх етапах виробництва та відпуску цілодобових систем відеоспостереження є підставою для відмови у ліцензії або анулювання ліцензії.”;

в) у статті 3:

у назві статті слово “призупинення,” виключити;

у частині першій слово “призупиняються” виключити;

частину четверту викласти у такій редакції:

“Ліцензії на виробництво тютюнових виробів видаються лише суб’єктам господарювання (у тому числі іноземним суб’єктам господарювання, які діють через свої зареєстровані постійні представництва), які на момент подання заяви про видачу ліцензії є власниками або відповідно до інших не заборонених законодавством підстав володіють та/або користуються приміщеннями та обладнанням, що забезпечують повний технологічний цикл виробництва тютюнових

виробів, включаючи виготовлення тютюнової суміші, сигаретні цехи, за умови, що використання для виробництва таких приміщень та обладнання здійснює тільки один суб'єкт господарювання (у тому числі іноземний суб'єкт господарювання, який діє через своє зареєстроване постійне представництво).”;

після частини четвертої доповнити частиною п'ятою наступного змісту:

“Ліцензії на всі види діяльності, передбачені цією статтею, видаються за умови обов'язкової реєстрації суб'єкта господарювання відповідно до вимог пункту 63.3 статті 63 Податкового кодексу України.”.

У зв'язку з цим частини п'яту — двадцять п'яту вважати відповідно частинами шостою — двадцять шостою;

у частині шостій слова “призупиняються та” виключити;

перше речення абзацу першого частини восьмої викласти в такій редакції:

“Для отримання ліцензії на право виробництва рідин, що використовуються в електронних сигаретах, суб'єкт господарювання подає нарочно, поштою або в електронному вигляді до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику заяву, до якої додається документ, що підтверджує внесення річної плати за ліцензію.”;

у частині чотирнадцятій слово “призупинення/” виключити;

частини дев'ятнадцяту та двадцяту виключити, у зв'язку із чим частини двадцять першу — двадцять п'яту вважати відповідно частинами дев'ятнадцятою-двадцять третьою;

у частині дев'ятнадцятій:

слово “письмового” виключити;

у абзаці четвертому слова “протягом 30 днів від моменту призупинення ліцензії” виключити;

у абзаці п'ятому слова “рішення суду про” виключити;

у абзаці дев'ятому частини дев'ятнадцятої після слів “алкогольних напоїв” доповнити словами “і тютюнових виробів”;

доповнити новими абзацами такого змісту:

“встановлення факту відсутності суб'єкта господарювання (у тому числі іноземного суб'єкта господарювання, який діє через своє зареєстроване постійне представництво) за місцезнаходженням та/або за місцезнаходженням провадження діяльності, які зазначені у виданій ліцензії;

порушення термінів звернення до органу ліцензування щодо зміни відомостей, зазначених у виданій суб'єкту господарювання (у тому числі іноземному суб'єкту господарювання, який діє через своє зареєстроване постійне представництво) ліцензії;

відмови, без законодавчих підстав, від доступу представника контролюючого органу до проведення перевірки відповідно до вимог статті 80, 81 Податкового кодексу України. на підставі акту, складеного посадовими (службовими) особами податкового органу, який засвідчує факт відмови.”;

після частини дев'ятнадцятої доповнити новою частиною такого змісту:

“Повідомлення про необхідність внесення чергового платежу за ліцензію автоматично формується та направляється органом ліцензування суб'єкту господарювання (у тому числі іноземному суб'єкту господарювання, який діє через своє зареєстроване постійне представництво) за 30, за 20, за 10 та за 5 днів до настання терміну сплати за відповідну ліцензію в електронній формі засобами електронного зв'язку.”.

У зв'язку з цим частини двадцятую — двадцять третю вважати відповідно двадцять першою-двадцять четвертою;

у частині двадцять першій слово “письмового” виключити;

у частині двадцять першій після слів “її анулювання” доповнити словами “в електронній формі засобами електронного зв'язку”;

у частині двадцять другій слова “, орган, який видав ліцензію, на підставі заяви суб'єкта господарювання (у тому числі іноземного суб'єкта господарювання, який діє через своє зареєстроване постійне представництво) протягом семи робочих днів видає суб'єкту господарювання (у тому числі іноземному суб'єкту господарювання, який діє через своє зареєстроване постійне представництво) ліцензію, оформлену на новому бланку з урахуванням змін” замінити словами “суб'єкт господарювання зобов'язаний у місячний термін, з дня внесення таких змін, звернутися до органу, який видав ліцензію, з відповідною заявою”;

після частини двадцять другої доповнити новою частиною двадцять третьою наступного змісту:

“Орган, який видав ліцензію, на підставі заяви суб'єкта господарювання (у тому числі іноземного суб'єкта господарювання, який діє через своє зареєстроване постійне представництво) протягом трьох робочих днів видає суб'єкту господарювання (у тому числі іноземному суб'єкту господарювання, який діє через своє зареєстроване постійне

представництво) ліцензію, оформлену на новому бланку з урахуванням змін.”.

У зв'язку з цим частини двадцять третю — двадцять четверту вважати відповідно частинами двадцять четвертою — двадцять п'ятою;

г) у статті 15:

після частини першої доповнити частиною наступного змісту:

“Ліцензії на всі види діяльності, передбачені цією статтею, видаються за умови обов'язкової реєстрації об'єкта оподаткування відповідно до вимог пункту 63.3 статті 63 Податкового кодексу України.”.

У зв'язку з цим частини другу — шістдесят третю вважати відповідно частинами третьою — шістдесят четвертою;

у частині дванадцятій слова “в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі” замінити словами “оптової торгівлі, а за відсутності місць оптової торгівлі — за місцезнаходженням суб'єкта господарювання (у тому числі іноземного суб'єкта господарювання, який діє через своє зареєстроване постійне представництво) або місцезнаходженням постійного представництва”;

у частині тридцять першій слова “і підлягають обов'язковій реєстрації в податковому органі, а у сільській місцевості — і в органах місцевого самоврядування за місцем торгівлі суб'єкта господарювання (у тому числі іноземного суб'єкта господарювання, який діє через своє зареєстроване постійне представництво)” виключити;

частину тридцять четверту викласти в такій редакції:

“Ліцензія видається за поданою нарочно, поштою або в електронному вигляді заявою суб'єкта господарювання (у тому числі іноземного суб'єкта господарювання, який діє через своє зареєстроване постійне представництво), до якої додається документ, що підтверджує внесення річної плати за ліцензію (крім ліцензії на оптову торгівлю пальним за наявності місць оптової торгівлі пальним, роздрібну торгівлю пальним, зберігання пального з метою подальшої його реалізації іншим споживачам).”;

у частині сорок п'ятій слова “призупинення/” виключити;

у частині сорок шостій слова “У разі подання заяви про видачу ліцензії та доданих до неї документів особисто вони приймаються за описом, копія якого видається заявнику з відміткою про дату прийняття заяви та документів і підписом особи, яка їх прийняла.” виключити;

частини сорок вісім та сорок дев'ять виключити, у зв'язку з цим частини п'ятдесяту — шістдесят четверту вважати частинами сорок восьмою — шістдесят другою;

після частини сорок сім доповнити частиною такого змісту:

“Повідомлення про необхідність внесення чергового платежу за ліцензію автоматично формується та направляється органом ліцензування суб’єкту господарювання (у тому числі іноземному суб’єкту господарювання, який діє через своє зареєстроване постійне представництво) за 30, за 20, за 10 та за 5 днів до настання терміну сплати за відповідну ліцензію в електронній формі засобами електронного зв’язку.”.

У зв’язку із цим частини сорок вісім — шістдесят два відповідно вважати сорок дев’ятою — шістдесят третьою;

у частині сорок дев’ятій:

слово “письмового” виключити;

у абзаці четвертому слова “протягом 30 календарних днів від моменту призупинення ліцензії” виключити;

у абзацах четвертому та п’ятому слова “рішення суду про” виключити;

доповнити абзацами такого змісту:

“встановлення факту здійснення роздрібної торгівлі через реєстратори розрахункових операцій (книг обліку розрахункових операцій) не зазначені в ліцензії;

встановлення факту відсутності суб’єкта господарювання (у тому числі іноземного суб’єкта господарювання, який діє через своє зареєстроване постійне представництво) за місцезнаходженням та/або за місцезнаходженням провадження діяльності, які зазначені у виданій ліцензії;

порушення термінів звернення до органу ліцензування щодо зміни відомостей, зазначених у виданій суб’єкту господарювання (у тому числі іноземному суб’єкту господарювання, який діє через своє зареєстроване постійне представництво) ліцензії;

відмови, без законодавчих підстав, від доступу представника контролюючого органу до проведення перевірки відповідно до вимог статті 80, 81 Податкового кодексу України. на підставі акту, складеного посадовими (службовими) особами податкового органу, який засвідчує факт відмови.”;

у частині п’ятдесятій слова “письмового розпорядження про її анулювання” замінити словами “розпорядження про її анулювання в електронній формі засобами електронного зв’язку.”;

у частині п’ятдесят першій слова “орган, який видав ліцензію, на підставі заяви суб’єкта господарювання (у тому числі іноземного суб’єкта господарювання, який діє через своє зареєстроване постійне представництво) протягом трьох робочих днів видає суб’єкту

господарювання (у тому числі іноземному суб'єкту господарювання, який діє через своє зареєстроване постійне представництво) ліцензію, оформлену на новому бланку з урахуванням змін” замінити словами “суб'єкт господарювання зобов'язаний у місячний термін, з дня внесення таких змін, звернутися до органу, який видав ліцензію, з відповідною заявою”;

після частини п'ятдесят першої доповнити частиною п'ятдесят другою наступного змісту:

“Орган, який видав ліцензію, на підставі заяви суб'єкта господарювання (у тому числі іноземного суб'єкта господарювання, який діє через своє зареєстроване постійне представництво) протягом трьох робочих днів видає суб'єкту господарювання (у тому числі іноземному суб'єкту господарювання, який діє через своє зареєстроване постійне представництво) ліцензію, оформлену на новому бланку з урахуванням змін.”.

У зв'язку з цим частини п'ятдесят другу — шістдесят третю вважати п'ятдесят третьою — шістдесят четвертою;

4) у Законі України “Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг” (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 38, ст. 315 із наступними змінами):

пункти 11 та 12 статті 3 викласти в такій редакції:

“11) проводити розрахункові операції через реєстратори розрахункових операцій та/або через програмні реєстратори розрахункових операцій для підакцизних товарів із використанням режиму програмування із зазначенням коду товарної підкатегорії згідно з УКТ ЗЕД, цифрового значення штрихового коду марки акцизного податку (для алкогольних напоїв), найменування товарів, цін товарів та обліку їх кількості, а також сканування штрихового коду марки акцизного податку на алкогольний напій після сканування штрихового коду такого алкогольного напою;

12) вести в порядку та за формою, встановленими центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, облік товарів, здійснювати продаж лише тих товарів, що відображені в такому обліку.

Суб'єкт господарювання зобов'язаний на дату виникнення обов'язку щодо ведення обліку товарів провести інвентаризацію (підрахунок) обсягів залишку товарів станом на початок дня виникнення такого обов'язку із зазначенням адрес об'єктів, на яких зберігаються відповідні обсяги товарів.

Результати інвентаризації (підрахунку) обсягів залишків товарів оформлюються відповідними первинними документами суб'єкта господарювання.

При цьому суб'єкт господарювання зобов'язаний надати контролюючим органам на початок проведення перевірки документи (у паперовій або електронній формі), які підтверджують облік та походження товарів (в тому числі документів щодо залишків товарів), що на момент перевірки знаходяться у місці продажу (господарському об'єкті).

Такі вимоги не поширюються на фізичних осіб — підприємців, які є платниками єдиного податку та не зареєстровані платниками податку на додану вартість (крім тих, які провадять діяльність з реалізації технічно складних побутових товарів, що підлягають гарантійному ремонту, а також лікарських засобів та виробів медичного призначення, ювелірних та побутових виробів з дорогоцінних металів, дорогоцінного каміння, дорогоцінного каміння органічного утворення та напівдорогоцінного каміння).”;

5) у Законі України “Про місцеве самоврядування в Україні” (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 24, ст. 170 із наступними змінами):

а) частину першу статті 26 доповнити пунктом 35¹ такого змісту:

“35¹) прийняття рішень про встановлення факту користування юридичною або фізичною особою земельною ділянкою державної та комунальної власності, у тому числі самовільно зайнятою, без оформлення правовстановлюючих документів, підставою для яких є:

порушення землекористувачами законодавчо встановлених термінів для оформлення земельних ділянок відповідно до рішення органу місцевого самоврядування щодо передачі земельних ділянок у власність або у користування;

постанови по справі про адміністративні порушення в частині самовільного зайняття земельної ділянки (стаття 53¹ КУпАП)”;

б) у частині першій статті 33:

пункт а) доповнити підпунктом б) такого змісту:

“б) виявлення фактів користування земельними ділянками землекористувачами без оформлення правовстановлюючих документів, в тому числі самовільно зайнятими, та їх документальне оформлення для подальшого прийняття рішень про встановлення факту користування юридичною або фізичною особою земельною ділянкою державної та комунальної власності, у тому числі самовільно зайнятою, без оформлення правовстановлюючих документів, та здійснення заходів щодо звільнення таких земельних ділянок від подальшого користування або для подальшого прийняття рішення про формування земельних ділянок відповідно до вимог статті 79¹ Земельного кодексу України”;

підпункт 15 пункту “б” після слів “територій громад” доповнити словами “, а також рішень про встановлення факту користування юридичною або фізичною особою земельною ділянкою державної та комунальної власності, зокрема самовільно зайнятою, без оформлення правовстановлюючих документів”;

б) у Законі України “Про ліцензування видів господарської діяльності” (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 23, ст. 158):

пункт 3 частини другої статті 2 після слів “тютюновими виробами” доповнити словами “, рідинами, що використовуються в електронних сигаретах,”; а після слів “тютюнових виробів” — словами “, рідин, що використовуються в електронних сигаретах,”;

пункт 7 частини першої статті 7 після слів “тютюновими виробами” доповнити словами “, рідинами, що використовуються в електронних сигаретах,”; а після слів “тютюнових виробів” — словами “, рідин, що використовуються в електронних сигаретах,”.

**Голова
Верховної Ради України**